

Suvremeni prijevod

Language: hrvatski (Croatian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Croatian Easy-to-Read Version © 2002 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

94a34d84-104b-5079-bd79-68771557b8e0

ISBN: 978-1-5313-1297-8

Evandjelje po

Luki

Luka piše o Isusovu životu

1 Cijenjeni Teofile! Mnogi su pokušali prikazati događaje koji su se zbili među nama. ² Prenijeli su nam ih oni koji su im bili svjedoci od samoga početka i koji su služili Božjoj riječi. ³ I ja sam pomno proučio sve od početka, pa sam pomislio da bi bilo dobro da sve te događaje zabilježim redom kojim su se zbili. ⁴ Tako ćeš biti siguran da je ono što su te učili istina.

Zaharija i Elizabeta

⁵ U vrijeme Heroda, judejskoga kralja, živio je svećenik po imenu Zaharija iz Abijina svećeničkog razreda. Zaharijina je žena potjecala iz Aronova roda i zvala se Elizabeta. ⁶ Oboje su bili pravedni u Božjim očima, jer su besprijekorno vršili Gospodinove zapovijedi i odredbe. ⁷ No, nisu imali djece jer je Elizabeta bila nerotkinja, a bili su i veoma stari.

⁸ Jednom prilikom došao je red na Zahariju da služi u Hramu prema rasporedu svoga razreda. ⁹ Prema svećeničkom običaju, izabrali su ga kockom da u Gospodinovu Hramu prinese kâd. ¹⁰ Kad je došlo vrijeme prinošenja kâda, mnoštvo ljudi okupilo se vani i molilo. ¹¹ Tada se Zahariji ukazao anđeo Gospodnji kako stoji zdesna kadionog žrtvenika. ¹² Kad je spazio anđela, Zaharija se uznemirio i prestrašio. ¹³ Ali anđeo mu je rekao: »Ne boj se, Zaharija, jer Bog je čuo tvoju molitvu! Tvoja žena Elizabeta rodit će ti sina i nazvat ćeš ga Ivan. ¹⁴ On će ti donijeti radost i veselje. Mnogi će se radovati zbog njegova rođenja, ¹⁵ jer će biti velik u Gospodinovim očima.

On neće piti nikakva vina ni žestokoga pića, a od rođenja bit će ispunjen Duhom Svetim. ¹⁶ Zahvaljujući njemu, mnogi će se Izraelci vratiti Gospodinu, svojemu Bogu. ¹⁷ A Ivan će ići pred njim pun Duha i moći koje je imao Ilija. Pomirit će djecu s očevima i neposlušne navesti da prihvate put pravednosti, kako bi pripremio narod za Gospodina.«

¹⁸ Na to je Zaharija rekao anđelu: »Kako ću znati da je to istina? Ja sam star, a i žena mi je stara.«

¹⁹ Anđeo mu je odgovorio: »Ja sam Gabriel, onaj koji stoji pred Bogom. Poslan sam da razgovaram s tobom i prenesem ti ovu radosnu vijest. ²⁰ A sad znaj: budući da nisi vjerovao mojim riječima, koje će se ispuniti kada za to dođe vrijeme, zanijemit ćeš i nećeš moći govoriti sve do onoga dana dok se to ne dogodi.«

²¹ Okupljeni narod čekao je Zahariju i čudio se što tako dugo ne izlazi iz Hrama. ²² Kad je Zaharija izašao, nije mogao govoriti i svi su shvatili da je u Hramu imao viđenje. Sporazumijevao se s njima znakovima, ali nije progovorio ni riječi. ²³ Kad je završilo vrijeme njegove službe, vratio se kući.

²⁴ Nakon nekog vremena, njegova je žena Elizabeta zatrudnjela i pet mjeseci nije izlazila iz kuće. Rekla je: ²⁵ »Pogledaj što je Gospodin učinio za mene! Iskazao mi je svoju naklonost i skinuo s mene ovu sramotu pred ljudima.«

Navještaj Isusova rođenja

²⁶ Elizabeta je bila u šestom mjesecu trudnoće kad je Bog poslao anđela Gabriela u galilejski grad Nazaret, ²⁷ k djevici zaručenoj za čovjeka po imenu Josip, iz Davidova roda. Djevojka se zvala Marija. ²⁸ Gabriel joj je rekao: »Pozdravljam te, milošću obdarena! Gospodin je s tobom.«

²⁹ Nju su ove riječi uznemirile i pitala se što bi taj pozdrav trebao značiti.

³⁰ Anđeo joj je rekao: »Ne boj se, Marijo, jer si stekla Božju naklonost. ³¹ Znaj, zatrudnjet ćeš i roditi sina kojega ćeš nazvati Isus. ³² On će biti velik i zvat će se Sinom Svevišnjega Boga. Gospodin Bog dat će mu prijestolje njegova oca Davida. ³³ On će zauvijek vladati Jakovljevom kućom i njegovo će kraljevstvo trajati vječno.«

³⁴ Na to je Marija rekla anđelu: »Kako je to moguće? Pa ja sam još djeвица!«

³⁵ Anđeo joj je odgovorio: »Duh Sveti sići će na tebe i sila Svevišnjega prekrit će te. I zato će se sveto dijete, koje ćeš roditi, zvati Božjim Sinom. ³⁶ Ali čuj i ovo: tvoja rođakinja Elizabeta u svojoj odmakloj dobi također nosi sina. Ona ista žena za koju su govorili da ne može imati djece već je u šestom mjesecu trudnoće! ³⁷ Bogu ništa nije nemoguće.«

³⁸ Marija je rekla: »Gospodinova sam sluškinja, neka sa mnom bude tako kao što si rekao.« I anđeo je otišao od nje.

Marijin posjet Zahariji i Elizabeti

³⁹⁻⁴⁰ Odmah nakon toga Marija se spremila i žurno pošla u mjesto u brdovitu kraju Judeje. Ušla je u Zaharijinu kuću i pozdravila Elizabetu. ⁴¹ Kad je Elizabeta začula Marijin pozdrav, dijete je u njoj poskočilo i Elizabeta se ispunila Duhom Svetim. ⁴² Na sav je glas uskliknula: »Ti si najblagoslovljenija od svih žena! I dijete koje ćeš roditi je blagoslovljeno! ⁴³ Čime sam zaslužila tu čast da majka mojega Gospodina dolazi k meni? ⁴⁴ Jer čim sam začula tvoj pozdrav, dijete u mojoj utrobi poskočilo je od radosti. ⁴⁵ Blagoslovljena si jer si vjerovala da će se obistinuti ono što je Bog rekao.«

Marija slavi Boga

⁴⁶ Na to je Marija rekla:

»Moja duša slavi Gospodina

⁴⁷ i moj duh se raduje u Bogu, mome Spasitelju,

⁴⁸ jer je pokazao brigu za svoju poniznu sluškinju.

Da, od sada će me svi naraštaji zvati blagoslovljenom

⁴⁹ jer je Svemogućić učinio za mene velike stvari.

Sveto je ime njegovo.

⁵⁰ Iz pokoljenja u pokoljenje iskazuju milost onima koji ga se boje.

⁵¹ Svojom je rukom učinio silna djela: raspršio je one koji su u svom srcu oholi i umišljeni.

⁵² Vladare je svrgnuo s njihovih prijestolja,

a ponizne je uzvisio.

⁵³ Gladne je obasuo svakovrsnim dobrima,

a bogataše poslao od sebe praznih ruku.

⁵⁴⁻⁵⁵ Pomogao je svom sluzi, Izraelu, sjećajući se milosrđa prema Abrahamu i njegovim potomcima zauvijek.

Kao što je i obećao našim precima.«

⁵⁶ Marija je ostala kod Elizabete oko tri mjeseca, a zatim se vratila kući.

Ivanovo rođenje

⁵⁷ Kad je Elizabeti došlo vrijeme, rodila je sina. ⁵⁸ Svi njezini susjedi i rodbina čuli su da joj je Gospodin iskazao veliku milost i radovali su se zajedno s njom.

⁵⁹ Kad su osmoga dana nakon djetetova rođenja došli da ga obrežu, htjeli su mu dati ime Zaharija, po ocu. ⁶⁰ No, djetetova je majka rekla: »Ne! Zvat će se Ivan.«

⁶¹ A oni su joj odgovorili: »Nitko od tvoje rodbine ne zove se tako.« ⁶² Zatim su, služeći se znakovima, upitali oca koje ime želi dati djetetu.

⁶³ Zaharija je zatražio pločicu za pisanje i napisao: »Ime mu je Ivan.« Svi su se začudili. ⁶⁴ Istoga trena Zahariji su

se otvorila usta i razvezao jezik te je počeo govoriti i slaviti Boga. ⁶⁵ Strah je obuzeo sve susjede i po cijelom judejskom gorju ljudi su prepričavali ove događaje. ⁶⁶ Svi koji su za njih čuli, razmišljali su o tome i govorili: »Što li će biti od ovog djeteta?« Jer bilo je očito da je Gospodinova ruka s njim.

Zaharija slavi Boga

⁶⁷ Ivanov otac Zaharija ispunio se Duhom Svetim i počeo proročanski govoriti:

⁶⁸ »Neka je blagoslovljen Gospodin, Bog Izraelov, jer je došao otkupiti svoj narod.

⁶⁹ Poslao nam je moćnoga Spasitelja iz roda svoga sluge Davida,

⁷⁰ kao što je davno obećao po svojim svetim prorocima.

⁷¹ Obećao je da će nas spasiti od neprijatelja

i iz ruku svih onih koji nas mrze;

⁷² da će iskazati milost našim precima i sjetiti se svoga svetog zavjeta.

⁷³ To je bila prisega koju je dao našem pretku Abrahamu:

⁷⁴ da će nas izbaviti iz ruku neprijatelja i dopustiti nam da mu služimo bez straha

⁷⁵ te da pred njim budemo sveti i pravedni dokle god živimo.

⁷⁶ Ti ćeš se, dijete moje, zvati prorokom Svevišnjega Boga

jer ćeš ići pred Gospodinom da mu pripremiš put.

⁷⁷ Donijet ćeš ljudima saznanje o spasenju

kroz oprostjenje njihovih grijeha.

⁷⁸ Zbog nježne samilosti našega Boga, osvanut će nam s visina nova zora,

⁷⁹ da obasja one koji žive u tami i strahu od smrti

i da vodi naše korake na put mira.«

⁸⁰ Dječak je rastao i jačao u duhu. Živio je u pustinji sve do dana dok nije stupio pred izraelski narod.

Isusovo rođenje

(Mt 1,18–25)

2 U to vrijeme car August izdao je naredbu da se u čitavom Rimskom Carstvu provede popis stanovništva. ² Bio je to prvi takav popis i provodio se u vrijeme kad je Kvirinije bio upravitelj Sirije. ³ Svi su išli u svoj grad da se odazovu popisu.

⁴ S obzirom na to da je potjecao iz Davidova roda, Josip je iz Nazareta, u Galileji, pošao u Judeju, u Davidov grad Betlehem. ⁵ Krenuo je zajedno s Marijom, svojom zaručnicom koja je bila trudna. ⁶ Za vrijeme njihova boravka u Betlehemu, Mariji se približilo vrijeme porođaja ⁷ i rodila je sina, svojega prvorođenca. Budući da za njih nije bilo mjesta u prenoćištu, Marija je povila dijete u plahtice i položila ga u jasl.

Pastiri i anđeli

⁸ U tom su se kraju zatekli i neki pastiri koji su noću čuvali svoja stada na pašnjacima. ⁹ Ukazao im se anđeo Gospodnji i Gospodinova slava je zasjala oko njih, pa ih je obuzeo strah. ¹⁰ Anđeo im je rekao: »Ne bojte se, donosim vam dobru vijest koja će svim ljudima donijeti veliku radost. ¹¹ Danas vam se u Davidovu gradu rodio Spasitelj — Krist Gospodin. ¹² Evo kako ćete ga prepoznati: naći ćete dijete povijeno u plahtice kako leži u jaslama.«

¹³ Najednom se uz anđela pojavila i velika nebeska vojska. Slavili su Boga riječima:

¹⁴ »Neka je slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima koji su mu po volji.«

¹⁵ Nakon što su anđeli otišli i vratili se na nebo, pastiri su počeli govoriti jedan drugomu: »Pođimo u Betlehem da vidimo to što nam je Gospodin objavio da se dogodilo!«

¹⁶ Požurili su u grad i našli Mariju i Josipa s djetetom koje je ležalo u jaslama. ¹⁷ Kad su pastiri ugledali dijete, svima su ispričali što im je bilo rečeno o njemu. ¹⁸ Svi su ostali zapanjeni onim što su čuli od pastira. ¹⁹ A Marija je čuvala u sebi sve što je čula i razmišljala o tome u svom srcu. ²⁰ Pastiri su se vratili k stadima. Veličali su i slavili Boga za sve što su čuli i vidjeli, jer se dogodilo upravo onako kako im je anđeo rekao.

²¹ Kad je osmoga dana nakon dječakova rođenja nastupilo vrijeme da ga obrežu, dali su mu ime Isus, kako ga je nazvao anđeo još prije začeća.

Isusovo posvećenje u Hramu

²² Došlo je vrijeme da Josip i Marija pristupe obredu čišćenja u skladu s Mojsijevim zakonom. Sa sobom su u Jeruzalem povelili Isusa da ga prinesu pred Gospodina. ²³ Jer u Gospodnjem Zakonu stoji: »Svako prvorodeno muško dijete treba biti posvećeno Gospodinu.«* ²⁴ Išli su prinijeti i žrtvu, onako kako Gospodnji Zakon kaže: »Prinesite dvije golubice ili dva mlada goluba.«†

²⁵ U Jeruzalemu je bio pravedan čovjek po imenu Šimun, koji je istinski štovao Boga i iščekivao dan kada će Bog utješiti izraelski narod. Duh Sveti bio je s njim ²⁶ i otkrio mu da neće umrijeti prije nego vidi Krista kojeg će poslati Gospodin. ²⁷ Pod vodstvom Duha, Šimun je došao u Hram. Kad su Josip i Marija unijeli maloga Isusa da izvrše ono što je Zakonom propisano, ²⁸ on ga je uzeo na ruke, odao slavu Bogu i rekao:

²⁹ »Gospodine, otpusti sad u miru svoga slugu kao što si obećao!

³⁰ Jer moje oči vidjele su spasenje

³¹ koje si pripremio pred licem svih naroda.

³² On će biti svjetlo ostalim narodima i proslaviti tvoj narod Izrael.«

³³ A Isusovi roditelji ostali su zadivljeni onim što je rečeno o njemu. ³⁴ Šimun ih je zatim blagoslovio i rekao Mariji, Isusovoj majci: »Zbog ovoga djeteta mnogi će Izraelci pasti, a mnogi će se uzdignuti. On je određen da bude Božji znak, no mnogi će ga odbaciti. ³⁵ Tako će izaći na vidjelo skrivene misli mnogih. A tebi će mač probosti dušu.«

Anino proroštvo

³⁶ Tamo se nalazila i neka proročica po imenu Ana. Njezin otac bio je Fanuel, a potjecala je iz Ašerova plemena. Bila je vrlo stara. Sedam godina bila je u braku, ³⁷ a nakon toga živjela je kao udovica do osamdeset i četvrte godine života. Nije napuštala Hram te je posteći i moleći danonoćno služila Bogu. ³⁸ U taj čas prišla je Josipu i Mariji s djetetom i, zahvalivši Bogu, počela govoriti o djetetu svima koji su iščekivali da Bog otkupi Jeruzalem.

³⁹ Nakon što su obavili sve što je propisano Gospodnjim Zakonom, Josip i Marija vratili su se u Galileju, u Nazaret, grad u kojem su živjeli. ⁴⁰ A dijete je raslo i jačalo; punilo se mudrošću i Božja je milost bila na njemu.

Isusovo djetinjstvo

⁴¹ Svake godine za blagdan Pashe Isusovi su roditelji odlazili u Jeruzalem. ⁴² Kad je Isusu bilo dvanaest godina, uputili su se kao i uvijek na proslavu blagdana. ⁴³ Kad je blagdan završio, Marija i Josip krenuli su kući. Dječak Isus ostao je u Jeruzalemu, a njegovi roditelji to nisu znali. ⁴⁴ Pretpostavljali su da je dječak u njihovoj grupi. Nakon dana hoda počeli su ga tražiti među

*2:23 *Svako ... Gospodinu* Vidi Izl 13,2.

†2:24 Citat iz Lev 12,8.

ročacima i prijateljima. ⁴⁵Kad ga nisu našli, vratili su se u Jeruzalem da ga ondje potraže. ⁴⁶Nakon tri dana našli su ga u Hramu; sjedio je s vjerskim učiteljima, slušao ih i postavljao im pitanja. ⁴⁷Svi koji su ga slušali divili su se njegovim odgovorima i razboru. ⁴⁸Kad su ga Josip i Marija ugledali, zapanjili su se i majka mu je rekla: »Sine, zašto si nam to učinio? Tvoj otac i ja vrlo smo se brinuli tražeći te.«

⁴⁹A Isus im je odgovorio: »Zašto ste me tražili? Zar ne znate da ja moram biti u domu svoga Oca?« ⁵⁰No, oni nisu razumjeli što im je htio reći.

⁵¹Isus se vratio s njima u Nazaret i bio im je poslušan. A njegova je majka i dalje razmišljala o svemu tome. ⁵²Isus je rastao, bivao sve mudriji i uživao naklonost i Boga i ljudi.

Služba Ivana Krstitelja

(Mt 3,1–12; Mk 1,1–8; Iv 1,19–28)

3 Bilo je to petnaeste godine vladavine cara Tiberija kad je Poncije Pilat upravljao Judejom. Herod je upravljao Galilejom, njegov brat Filip pokrajinama Iturejom i Trahonitidom, a Lizanije Abilenom.

²Ana i Kaifa bili su veliki svećenici. U to vrijeme je Ivan, Zaharijin sin koji je živio u pustinji, dobio zapovijed od Boga ³da obiđe čitav kraj oko Jordana i priopći ljudima Božju poruku da se krste u znak obraćenja kako bi im grijesi bili oprošteni. ⁴Jer tako stoji u knjizi proroka Izaije:

»Glas koji poziva iz pustinje:
'Pripremite put Gospodinu,
izravnajte mu staze!

⁵Napunit će se svaka dolina i izravnati svaka planina; sve će se krivudave staze ispraviti i neravni putovi postat će ravni.

⁶I svi će vidjeti spasenje koje dolazi od Boga!«*

⁷Mnoštvo naroda dolazilo je k Ivanu da ih on krsti, a on im je govorio: »Vi zmiје otrovnice! Tko vas je upozorio da bježite pred nadolazećim Božjim gnjevom? ⁸Pokažite svojim životom da ste se obratili. Činite ono što dokazuje da ste se promijenili i nemojte se pouzdavati u to što je Abraham vaš otac. Jer, ja vam kažem da Bog od ovoga kamena može stvoriti Abrahamovu djecu. ⁹Sjekira je već položena na korijenje drveća. Svako drvo koje ne donosi dobre plodove bit će srušeno i bačeno u vatru.«

¹⁰A mnoštvo ga je pitalo: »Što trebamo činiti?«

¹¹Odgovorio im je: »Svatko tko ima dva ogrtača neka ustupi jedan onome tko ga nema i svatko tko ima hrane neka je podijeli s drugima!«

¹²I neki poreznici došli su se krstiti i pitali su ga: »Učitelju, što trebamo raditi?«

¹³A on im je odgovorio: »Nemojte uzimati veći porez nego što je propisano!«

¹⁴I neki vojnici su ga pitali: »A što mi trebamo raditi?« Reкао im je: »Nikome ne uzimajte novac silom, nikoga lažno ne optužujte i budite zadovoljni svojom plaćom!«

¹⁵Ljudi su živjeli u iščekivanju Mesijina dolaska i u sebi se pitali nije li možda Ivan Mesija.

¹⁶On im je svima ovako odgovarao: »Ja vas krstim vodom, ali dolazi onaj tko je snažniji od mene. Ja mu nisam dostojan ni obuću razvezati. On će vas krstiti Duhom Svetim i vatrom. ¹⁷On će očistiti svoje gumno; žito će spremi u svoju žitnicu, a pljevu će spaliti u neugasivoj vatri.« ¹⁸Tako im je, kao i mnogim drugim napomenama, navješćivao Radosnu vijest.

*3:6 Citat iz Iz 40,3–5.

¹⁹ Ivan je javno korio Heroda zbog njegove veze s Herodijadom, ženom njegova brata, kao i zbog drugih prijestupa koje je Herod počinio. ²⁰ A tome je pridodao još jedno: bacio je Ivana u zatvor.

Isusovo krštenje

(Mt 3,13–17; Mk 1,9–11)

²¹ Kad se sav narod krštavao, krstio se i Isus. Dok je molio, nebo se otvorilo ²² i Duh Sveti, u obliku goluba, sišao je na njega. Začuo se glas s neba: »Ti si moj voljeni sin. U tebi je sva moja radost.«

Isusovo podrijetlo

(Mt 1,1–17)

²³ Isusu je bilo otprilike trideset godina kad je započeo svoju službu. Kako se smatralo, bio je sin Josipa, Elijeva sina. ²⁴ Eli je bio Matatov sin; Matat Levijev; Levi Melkijev sin; Melki Janajev; Janaj Josipov sin; ²⁵ Josip Matatijin; Matatija Amosov sin; Amos Nahumov; Nahum Heslijev sin; Hesli Nagajev; ²⁶ Nagaj Maatov sin; Maat Matatijin; Matatija Semejev sin; Semej Josekov; Josek Jodin sin;

²⁷ Joda Joananov; Joanan Rezin sin; Reza Zorobabelov; Zorobabel Salatielov sin; Salatiel Nerijev; ²⁸ Neri Melkijev sin; Melki Adijev; Adija Kozamov sin; Kozam Elmadamov; Elmadam Herov sin; ²⁹ Her Isusov; Isus Eliezerov sin; Eliezer Jorimov; Jorim Matatov sin, Matat Levijev;

³⁰ Levi Simeonov sin; Simeon Judin; Juda Josipov sin; Josip Jonamov; Jonam Elijahimov sin; ³¹ Elijahim Melejev; Melej Menin sin; Mena Matatin; Matata Natanov sin; Natan Davidov; ³² David Jesejev sin; Jesej Obedov; Obed Boozov sin; Booz Salin; Sala Naasonov sin;

³³ Naason Aminadabov; Aminadab Adminov sin; Admin Arnijev; Arni Esromov sin; Esrom Faresov; Fares Judin sin; ³⁴ Juda Jakovljevi; Jakov Izakov sin; Izak Abrahamov; Abraham Tarin sin; Tara Nahorov; ³⁵ Nahor Sarugov sin; Sarug Ragauov; Ragau Falekov sin; Falek Eberov; Eber Salin sin;

³⁶ Sala Kainamov; Kainam Arfaksadov sin; Arfaksad Semov; Sem Noin sin; Noa Lamekov; ³⁷ Lamek Matuzalin sin; Matuzala Henokov; Henok Jaredov sin; Jared Malaleelov; Malaleel Kainamov; ³⁸ Kainan Enosov; Enos Setov sin; Set Adamov; Adam Božji sin.

Isusova kušnja

(Mt 4,1–11; Mk 1,12–13)

4 Isus se vratio s rijeke Jordan pun Duha Svetoga. Duh ga je odveo u pustinju, gdje ga je đavao četrdeset dana iskušavao. ² Za to vrijeme Isus nije ništa jeo i nakon četrdeset dana je ogladnio.

³ Tada mu je đavao rekao: »Ako si Božji Sin, naredi ovom kamenu da se pretvori u kruh!« ⁴ Isus mu je odgovorio: »Pisano je: 'Čovjek ne živi samo od kruha.'«^{*}

⁵ Đavao ga je tada poveo na neko visoko mjesto i u trenu mu pokazao sva kraljevstva na zemlji. ⁶ Rekao mu je: »Dat ću ti svu njihovu moć i slavu, jer meni je dana i ja je mogu dati komu god želim. ⁷ Ako se meni pokloniš, sve će to biti tvoje.«

⁸ Isus mu je odgovorio: »Pisano je: 'Gospodinu, svom Bogu, klanjaj se i služi jedino njemu.'«[†]

⁹ Zatim je đavao odveo Isusa u Jeruzalem i postavio ga na vrh Hrama. Rekao mu je: »Ako si Božji Sin, baci se! ¹⁰ Jer pisano je:

* 4:4 Citat iz Pnz 8,3.

† 4:8 Citat iz Pnz 6,13.

'On će zapovjediti svojim anđelima da te čuvaju.*

¹¹ A piše i ovo:

'Oni će te svojim rukama nositi da ne udariš nogom o kamen.'[†]

¹² A Isus mu je odgovorio: »Rečeno je i ovo: 'Ne iskušavaj Gospodina, svojega Boga.'[‡]

¹³ Pošto je iscrpio sve kušnje, đavao je otišao od Isusa dok ne nastupi pogodan trenutak.

Isus se vraća u Galileju

(Mt 4,12–17; Mk 1:14–15)

¹⁴ Isus se vratio u Galileju pun sile Duha, a vijest o njemu proširila se po cijelom kraju. ¹⁵ Počeo je poučavati u sinagogama i svi su ga slavili.

Isus u Nazaretu

(Mt 13,53–58; Mk 6,1–6)

¹⁶ Zatim je otišao u Nazaret, grad u kojem je odrastao. U subotu je, kao i uvijek, otišao u sinagogu i ustao da čita.

¹⁷ Pružili su mu svitak proroka Izaije. Odmotao ga je i našao mjesto gdje piše:

¹⁸ »Duh Gospodnji je na meni, jer me odabrao,

da donesem Radosnu vijest siromašnima.

Poslao me da zarobljenima objavim oslobođenje,

slijepima povratak vida, da oslobodim potlačene i

¹⁹ da proglasim godinu Gospodnje milosti.«[¶]

²⁰ Zatim je smotao svitak, vratio ga podvorniku sinagoge i sjeo, a oči svih prisutnih bile su uprte u njega. ²¹ Rekao im je: »Danas su se ispunile ove riječi, koje ste čuli svojim ušima.«

²² Svi su govorili sve najbolje o njemu i bili su zadivljeni ljepotom riječi koje su izlazile iz njegovih usta. Govorili su: »Nije li to Josipov sin?«

²³ A on im je rekao: »Naravno, sada ćete mi navesti onu uzrečicu: 'Doktore, izliječi samoga sebe!' Sve što smo čuli da si učinio u Kafarnaumu, učini i ovdje, u svom gradu!« ²⁴ Zatim je dodao: »Istinu vam kažem, ni jedan prorok nije prihvaćen u svom zavičaju. ²⁵ Istina je i ovo: u Ilijino vrijeme, kada tri godine i šest mjeseci nije bilo kiše i cijelom je zemljom zavladała velika glad, bilo je mnogo udovica u Izraelu. ²⁶ No, Ilija nije bio poslan ni jednoj od njih, već jednoj udovici iz Sarfate, u sidonskom kraju. ²⁷ A u vrijeme proroka Elizeja bilo je mnogo gubavaca u Izraelu, ali nije se očistio ni jedan od njih, nego Sirijac Naaman.«

²⁸ Čim su to čuli, svi su se prisutni u sinagogi rasrdili. ²⁹ Ustali su, izbacili ga iz grada i odveli na rub brda na kojem je grad bio sagrađen. Htjeli su ga baciti s litice, ³⁰ ali on je prošao između njih i otišao svojim putem.

Isus oslobađa opsjednutog

(Mk 1,21–28)

³¹ Isus se uputio u Kafarnaum, grad u Galileji, gdje je subotom poučavao.

³² Ljudi su bili zadivljeni njegovim poučavanjem jer je govorio s autoritetom. ³³ U sinagogi je bio čovjek opsjednut zlim duhom i povikao je iz svega glasa: ³⁴ »Što hoćeš s nama, Isuse iz Nazareta? Jesi li došao da nas uništiš? Ja znam tko si ti — Božji Svetac!« ³⁵ A Isus ga je ukorio i rekao mu: »Umukni! Izađi iz njega!« Zao duh je naočigled svih

*4:10 Citat iz Ps 91,11.

†4:11 Citat iz Ps 91,12.

‡4:12 Citat iz Pnz 6,16.

¶4:19 Citat iz Iz 61,1–2.

oborio čovjeka na tlo i izašao iz njega, ne učinivši mu nikakvo zlo.

³⁶ Ljudi su ostali zadivljeni i počeli govoriti jedni drugima: »Kakvo li je ovo učenje? S autoritetom i silom zapovijeda zlim duhovima i oni izlaze.«

³⁷ Vijest o njemu proširila se po svim okolnim mjestima.

Petrova punica

(Mt 8,14–17; Mk 1,29–34)

³⁸ Isus je izašao iz sinagoge i otišao Šimunovoj* kući. Šimunova punica imala je jaku groznicu pa su zamolili Isusa da joj pomogne. ³⁹ On se nagnuo nad nju, naredio groznici da napusti ženino tijelo i groznica ju je ostavila. Žena je istoga trena ustala i počela ih posluživati.

Isus ozdravljuje mnoge

⁴⁰ Nakon zalaska sunca ljudi su doveli Isusu svoje bolesnike. Bolovali su od najrazličitijih bolesti, a Isus ih je ozdravljao, polažući ruke na svakoga od njih. ⁴¹ I zli su duhovi izlazili iz mnogih, vičući: »Ti si Božji Sin.« A on im je zaprijetio i zabranio im da govore, jer su oni znali da je on Krist.

Isus odlazi i u druge gradove

(Mk 1,35–39)

⁴² Kad je svanulo, Isus je izašao i otišao na neko pusto mjesto. Ali mnoštvo ga je tražilo. Kad su ga našli, nastojali su ga spriječiti da ode od njih. ⁴³ A Isus im je rekao: »Moram i u drugim gradovima navijestiti Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu, jer sam zbog toga i poslan.«

⁴⁴ I nastavio je propovijedati u sinagoga širom Judeje.

Petar, Jakov i Ivan

(Mt 4,18–22; Mk 1,16–20)

5 Jednom je Isus stajao na obali Genezaretskoga jezera, a mnoštvo se tiskalo oko njega da sluša Božju riječ. ² Isus je spazio na obali dvije lađice iz kojih su izašli ribari i ispirali svoje mreže. ³ Ušao je u lađicu koja je pripadala Šimunu† i zamolio ga da se malo odmaknu od obale. Zatim je sjeo i iz lađice poučavao ljude.

⁴ Kad je završio, rekao je Šimunu: »Zaplovite prema pčini! Tamo bacite mreže da uhvatite ribu.«

⁵ Šimun je odgovorio: »Gospodaru, svu noć smo se trudili i ništa nismo ulovili, ali ako ti tako kažeš, bacit ću mreže.«

⁶ Poslušali su Isusa i ulovili toliko ribe da su im mreže počele pucati. ⁷ Dali su znak svojim prijateljima iz druge lađice da im dođu pomoći. Kad su oni došli, obje su lađice toliko natovarili da su počele tonuti.

^{8–9} Kad je Šimun Petar to vidio, bacio se na koljena pred Isusa i rekao: »Idi od mene, Gospodine, jer sam grešan čovjek!« I on i svi koji su bili s njim ostali su zapanjeni ulovom. ¹⁰ Zapanjeni su bili i Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, koji su ribarili zajedno sa Šimunom.

Isus je na to rekao Šimunu: »Ne boj se! Od sada ćeš loviti ljude.«

¹¹ Oni su izvukli lađice iz vode, ostavili sve i krenuli za Isusom.

Isus ozdravlja gubavca

(Mt 8,1–4; Mk 1,40–45)

¹² Jednom dok je bio u nekom gradu, Isus je naišao na čovjeka prekrivena gubom. Kad je ugledao Isusa, gubavac je pao ničice i zamolio ga: »Gospodine, ako želiš, možeš me izliječiti.«

*4:38 *Šimun* Drugo ime mu je bilo — Petar.

†5:3 *Šimun* Vidi 4,38.

¹³ Isus je ispružio ruku, dodirnuo ga i rekao: »Želim. Ozdravi!« I guba je istoga trenu nestala. ¹⁴ Isus mu je tada zapovjedio: »Nikome ne govori o ovom nego idi, pokaži se svećeniku* i prinesi žrtvu za svoje očišćenje, kako je Mojsije zapovjedio. To će biti pokazatelj tvojeg ozdravljenja.«

¹⁵ Vijest o Isusu sve se više širila i ljudi su u velikom broju dolazili da ga čuju i da ih izliječi od bolesti. ¹⁶ A on bi se često povlačio na pusta mjesta i molio.

Isus ozdravlja uzetoga

(Mt 9,1–8; Mk 2,1–12)

¹⁷ Jednom dok je poučavao, sjedili su s njim farizeji i učitelji Zakona koji su stigli iz svih gradova Galileje, Judeje i iz Jeruzalema. A Gospodinova snaga bila je s njim da iscjeljuje bolesne. ¹⁸ Tada su došli neki ljudi noseći na ležaju uzetoga čovjeka. Pokušavali su ga unijeti i staviti pred Isusa, ¹⁹ no zbog mnoštva ga nisu mogli unijeti, pa su se popeli na kuću i kroz krov ga, na ležaju, spustili pred Isusa. ²⁰ Kad je Isus vidio njihovu vjeru, rekao je: »Priatelju, grijesi su ti oprošteni!«

²¹ Na to su učitelji Zakona i farizeji počeli razmišljati u sebi: »Tko je ovaj što huli? Tko osim Boga može opraštati grijeh?«

²² Ali Isus je znao što misle i odgovorio im: »Zašto tako razmišljate? ²³ Što je lakše reći: 'Grijesi su ti oprošteni' ili 'Ustani i hodaj'? ²⁴ Sin Čovječji ima vlast na Zemlji opraštati grijeh. Ako kažem ovom čovjeku: 'Ustani i hodaj!', znat ćete da uistinu imam vlast.« Zatim je rekao uzetome: »Govorim tebi, mladiću, ustani, uzmi svoj ležaj i idi kući!« ²⁵ Istoga trenu čovjek je pred njihovim očima ustao, pokupio ležaj i otišao svojoj kući

slaveći Boga. ²⁶ A svi su bili zadivljeni i veličali su Boga, govoreći puni strahopoštovanja: »Danas smo vidjeli nevjerovatne stvari.«

Levi (Matej) ide za Isusom

(Mt 9,9–13; Mk 2,13–17)

²⁷ Nakon toga Isus je izašao i sreo poreznika po imenu Levi, koji je sjedio na naplatnom mjestu. Isus mu je rekao: »Pođi za mnom!« ²⁸ A Levi je ostavio sve, ustao i krenuo za njim.

²⁹ Priredio je za Isusa veliku gozbu u svojoj kući i mnogi poreznici i drugi ljudi jeli su s njima. ³⁰ Farizeji, a među njima i neki učitelji Zakona, prigovarali su Isusovim učenicima: »Zašto jedete i pijete s poreznicima i grešnicima?«

³¹ A Isus im je na to odgovorio: »Ne trebaju liječnika oni koji su zdravi, nego oni koji su bolesni. ³² Ja nisam došao da pozovem na obraćenje pravednike, nego grešnike.«

O postu

(Mt 9,14–17; Mk 2,18–22)

³³ Na to su mu oni rekli: »Ivanovi učenici često poste i mole, a isto tako i učenici farizeja. A tvoji jedu i piju.«

³⁴ Isus im je rekao: »Možete li prisiliti goste mladoženje da poste dok je on s njima? ³⁵ Ali doći će vrijeme kad će im uzeti mladoženju. Tada će i oni postiti.«

³⁶ Ispričao im je i usporedbu: »Nitko ne para tkaninu s nove odjeće da bi je stavio kao zakrpu na staru. Jer tako će samo novu odjeću poderati, a zakrpa neće pristajati staroj. ³⁷ I nitko ne ulijeva novo vino u stare mjehove, jer će oni puknuti, vino će se proliti, a mjehovi uništiti. ³⁸ Novo se vino mora uliti u nove mjehove. ³⁹ Pošto je kušao staro

*5:14 **pokaži se svećeniku** Prema Mojsijevu zakonu, svećenik je morao potvrditi da je gubavac ozdravio.

vino, nitko ne želi piti novo jer će reći: 'Staro je bolje!'

Isus je gospodar

(Mt 12,1–8; Mk 2,23–28)

6 Jedne subote Isus je prolazio kroz žitna polja, a njegovi su učenici trgali klasje, trljali ga rukama i jeli. ²A neki su farizeji rekli: »Zašto radite ono što Zakon subotom ne dopušta?«

³Isus im je odgovorio: »Zar niste čitali što je David napravio kad su on i njegovi pratioci ogladnjeli? ⁴Niste li čitali da je ušao u Gospodinovu kuću, uzeo prinese-kruhuve — koje po Zakonu ne smije jesti nitko osim svećenika — i jeo ih, a dao ih je i svojim pratiocima?« ⁵Rekao im je i ovo: »Sin Čovječji gospodar je i subote.«

Čovjek s usahlom rukom

(Mt 12,9–14; Mk 3,1–6)

⁶Druge subote Isus je otišao u sinagogu i poučavao ljude. Ondje je bio čovjek s usahlom desnom rukom. ⁷Učitelji Zakona i farizeji držali su Isusa na oku da vide hoće li u subotu koga izliječiti. Tražili su povoda da ga optuže. ⁸On je znao kako razmišljaju i rekao je čovjeku s usahlom rukom: »Ustani i stani pred ljude!« Čovjek je ustao i stao pred njih. ⁹Isus im je rekao: »Pitam vas, što Zakon dopušta da se čini u subotu: dobro ili zlo? Da se život spasi ili uništi?« ¹⁰Pogledao je sve oko sebe i zatim rekao čovjeku: »Ispruži ruku!« On je tako i učinio i ruka mu je ozdravila. ¹¹A oni su se razbjesnili i počeli smišljati među sobom što da učine Isusu.

Isus izabire apostole

(Mt 10,1–4; Mk 3,13–19)

¹²Tih dana Isus je otišao na goru da se moli i proveo je čitavu noć moleći se Bogu. ¹³Kad je svanulo, pozvao je k sebi svoje učenike i od njih izabrao

dvanaesticu koje je prozvao apostolima: ¹⁴Šimuna — kojeg je nazvao Petar, Andriju — njegova brata, Jakova i Ivana, Filipa, Bartolomeja, ¹⁵Mateja, Tomu, Jakova — Alfejeva sina, Šimuna — zvanog Zelot, ¹⁶Judu — Jakovljeva sina — i Judu Iskariotskog, koji je postao izdajnik.

Govor na gori

(Mt 4,23–25; 5,1–12)

¹⁷Isus je zajedno s njima sišao s gore i zaustavio se na visoravni gdje se nalazilo veliko mnoštvo njegovih učenika. Bilo je tu i mnogo naroda iz cijele Judeje, Jeruzalema, tirkog i sidonskog priobalja. ¹⁸Došli su da ga čuju i da ih ozdravi od bolesti. A iscijelio je i one koje su mučili zli duhovi. ¹⁹Svatko iz mnoštva pokušavao ga je dotaknuti jer je iz njega izlazila snaga koja je ozdravljala sve.

²⁰Gledajući u svoje učenike, Isus je progovorio:

»Blago vama siromasima, jer vam pripada kraljevstvo Božje.

²¹Blago vama koji ste sada gladni, jer ćete se nasititi.

Blago vama koji sada jecate, jer ćete se smijati.

²²Blago vama kad vas ljudi mrze, izopćuju i vrijeđaju, kad vas smatraju zlima i odbacuju zbog Sina Čovječjega.

²³Veselite se tada i skačite od radosti, jer je vaša nagrada na nebu velika. Pa i njihovi su preci to isto činili prorocima.

²⁴Teško vama, bogataši, jer ste već primili svoju utjehu.

²⁵Teško vama koji ste sada siti, jer ćete biti gladni.

Teško vama koji se sada smijete, jer ćete tugovati i jecati.

²⁶Teško vama kad svi o vama budu lijepo govorili, jer tako su se i njihovi preci ponašali prema lažnim prorocima.«

Volite svoje neprijatelje

(Mt 5,38–48; 7,12a)

²⁷ »A ja kažem vama koji slušate: volite svoje neprijatelje! Činite dobro onima koji vas mrze! ²⁸ Blagoslivljajte one koji vas proklinju! Molite za one koji se prema vama loše odnose! ²⁹ Ako te tko udari po jednom obrazu, ti mu okreni i drugi. Ako ti tko uzme ogrtač, dopusti mu da ti uzme i košulju. ³⁰ Daj svakomu tko te što traži, a ako ti tko nešto uzme, ne zahtijevaj da ti vrati! ³¹ Onako kako želite da se ljudi ponašaju prema vama, tako se i vi ponašajte prema njima. ³² Ako volite samo one koji vas vole, kakvu zahvalnost zaslužujete? Pa i grešnici vole one koji njih vole. ³³ Ako činite dobro onima koji čine dobro vama, kakvu zahvalnost zaslužujete? Tako rade i grešnici. ³⁴ Ako, pak, posuđujete onima za koje vjerujete da će vam vratiti, kakvu zahvalnost zaslužujete? Čak i grešnici posuđuju grešnicima da bi isto toliko dobili natrag. ³⁵ A vi volite svoje neprijatelje! Činite im dobro i posuđujte, ne očekujući ništa zauzvat. Tada će vaša nagrada biti velika i bit ćete sinovi Svevišnjega, jer je on dobar prema nezahvalnima i zlima. ³⁶ Budite milosrdni, kao što je i vaš Otac milosrdan!«

Ne sudite!

(Mt 7,1–5)

³⁷ »Ne sudite drugima i neće vam biti suđeno! Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Opraštajte i bit će vam oprošteno! ³⁸ Dajte i dobit ćete! Nasut će vam se dobra, nabijena i protresena mjera i još će vam se prosipati preko ruba. Kako mjerite drugima, tako će se mjeriti i vama.«

³⁹ Ispričao im je i usporedbu: »Može li slijepac voditi slijepca? Neće li obojica

upasti u jamu? ⁴⁰ Ni jedan učenik nije veći od svoga učitelja, nego je, kad je potpuno poučen, jednak svom učitelju.

⁴¹ Zašto primjećuješ trun u oku svoga brata, a ne vidiš gredu u svom vlastitom oku? ⁴² Kako možeš reći svojem bratu: 'Brate, daj da ti izvadim taj trun iz oka', kad ne vidiš gredu u svom vlastitom oku? Licemjeru! Prvo izvadi gredu iz svoga oka, a tek onda ćeš jasno vidjeti kako da izvadiš trun iz oka svojega brata.«

Dvije vrste plodova

(Mt 7,17–20; 12,34b–35)

⁴³ »Nema dobra stabla koje rodi lošim plodovima ni lošega stabla koje rađa dobrim plodovima; ⁴⁴ svako se stablo prepoznaje po plodovima. S trnovita grma ne beru se smokve, niti se s kupinova grma bere grožđe. ⁴⁵ Dobar čovjek čuva u svom srcu dobro, pa tako iz njega i iznosi dobro. A zao čovjek iz svoga zlog srca iznosi zlo. Jer čovjekova usta izgovaraju ono čime je ispunjeno njegovo srce.«

Graditi na stijeni

(Mt 7,24–27)

⁴⁶ »Zašto me zovete: 'Gospodine, Gospodine', a ne činite ono što kažem? ⁴⁷ Svatko tko dolazi k meni, čuje moje riječi i izvršava ih, sličan je ⁴⁸ čovjeku koji je ovako sagradio kuću: kopao je duboko i postavio temelje na stijeni. Kad je rijeka nadošla, bujica je navalila na kuću, ali je nije mogla srušiti, jer je bila dobro sagrađena. ⁴⁹ Ali onaj tko sluša moje riječi i ne izvršava ih, sličan je čovjeku koji je sagradio kuću na zemlji bez temelja; bujica je navalila i kuća se odmah srušila, a od nje je ostala velika ruševina.«

Časnikov sluga

(Mt 8,5–13; Iv 4,43–54)

7 Nakon što je narodu rekao sve to, uputio se u Kafarnaum. ²Tamo je živio neki časnik čiji je sluga bio jako bolestan, na pragu smrti, a časniku je bio vrlo drag. ³Kad je časnik čuo za Isusa, poslao je židovske starješine da ga zamole da dođe i spasi život njegovom sluzi. ⁴Kad su stigli k Isusu, počeli su ga usrdno moliti za to govoreći: »On zaslužuje da mu to učiniš ⁵jer voli naš narod i sagradio nam je sinagogu.«

⁶Isus je otišao s njima i kad je već bio nadomak kuće, časnik mu je poslao u susret svoje prijatelje s porukom: »Gospodine, nemoj se zamarati jer nisam dostojan da dođeš pod moj krov. ⁷Zato i nisam došao pred tebe, ali reci riječ i moj će sluga ozdraviti. ⁸Jer kao što sam i sâm podređen drugima, tako i ja imam vojnike pod sobom. Tako jednom kažem: 'Idi!' i on ode, a drugom: 'Dođi!' i on dođe. I svojem sluzi kažem: 'Učini to!' i on poslušao.«

⁹Kad je Isus to čuo, ostao je zadivljen. Okrenuo se gomili koja ga je slijedila i rekao im: »Kažem vam, nisam naišao na ovakvu vjeru ni u Izraelu.«

¹⁰A kad su se oni što ih je časnik poslao vratili, našli su slugu zdrava.

Mladić iz Naina

¹¹Isus je zatim otišao u grad koji se zvao Nain. Slijedili su ga njegovi učenici i mnoštvo ljudi. ¹²Kad se približio gradskim vratima, ugledao je pogrebnu povorku. Neka udovica pokapala je sina jedinca. S njom je bilo i mnogo ljudi iz grada. ¹³Kad ju je Gospodin ugledao, sažalio se nad njom i rekao joj: »Nemoj plakati!« ¹⁴Prišao je i dotaknuo lijes, a oni koji su ga nosili zaustavili su se.

Tada je rekao: »Mladiću, tebi govorim, ustani!« ¹⁵I mrtvac je ustao i progovorio, a Isus ga je predao njegovoj majci.

¹⁶Sve je obuzelo strahopoštovanje i počeli su slaviti Boga govoreći: »Među nama se pojavio veliki prorok« i »Bog je došao u pomoć svom narodu!«

¹⁷Vijest o Isusu proširila se po cijeloj Judeji i okolici.

Ivanovo pitanje

(Mt 11,2–19)

¹⁸Ivanovi učenici sve su to ispričali Ivanu. ¹⁹On je tada pozvao dvojicu svojih učenika i poslao ih Gospodinu da ga upitaju: »Jesi li ti onaj koji treba doći ili trebamo čekati drugoga?«

²⁰Kad su došli Isusu, rekli su mu: »Ivan Krstitelj nas je poslao da te pitamo: 'Jesi li ti onaj koji treba doći ili trebamo čekati drugoga?'«

²¹U to je vrijeme ozdravio mnoge od njihovih bolesti, muka i zlih duhova, a mnogim je slijepima vratio vid. ²²Zato im je odgovorio: »Idite i recite Ivanu što ste vidjeli i čuli: slijepi vide, hromi hodaju, gubavci se čiste od gube, gluhi čuju, mrtvi se vraćaju u život, a siromašnima se propovijeda Radosna vijest. ²³Blago onomu tko se zbog mene ne pokoleba.«

²⁴Nakon što su Ivanovi glasnici otišli, počeo je mnoštvu govoriti o Ivanu: »Što ste išli vidjeti u pustinji? Trsku koja se savija na vjetru? ²⁵Ne? Što ste onda išli vidjeti? Čovjeka odjevena u finu odjeću? Ne, ljudi koji nose finu odjeću i žive u raskoši nalaze se u kraljevskim palačama. ²⁶Pa što ste onda išli vidjeti? Proroka? Da, kažem vam, i više od proroka. ²⁷On je onaj o kojem je pisano: 'Gledaj, šaljem svoga glasnika pred tobom.

On će ti pripremiti put.»*

*7:27 Citat iz Mal 3,1.

²⁸ Kažem vam, među rođenima od žene nitko nije veći od Ivana. Pa ipak, i onaj najmanji u Božjem kraljevstvu veći je od njega.«

²⁹ Svi koji su to čuli priznali su da je Božji nauk ispravan, čak i neki poreznici. To su bili oni koje je krstio Ivan. ³⁰ No, farizeji i učitelji Zakona odbacili su plan koji je Bog imao za njih tako što su odbili da ih Ivan krsti.

³¹ »S čime ću usporediti ljude ovog vremena? Kakvi su oni? ³² Oni su kao djeca koja sjede na tržnici i jedni drugima dovikuju:

'Svirali smo vam,
ali niste plesali;
pjevali smo vam tužaljku,
ali niste plakali.'

³³ Jer Ivan Krstitelj došao je i nije jeo kruha niti je pio vina, a vi govorite: 'U njemu je zli duh.' ³⁴ Sin Čovječji, pak, došao je te jede i pije, a vi kažete: 'Gledajte, ovaj je proždrljivac i pijanac, prijatelj poreznika i grešnika!' ³⁵ Ali mudrost opravdavaju sva njezina djeca.«

Šimun farizej

³⁶ Neki farizej pozvao je Isusa k sebi na objed. Isus je otišao u farizejevu kuću i smjestio se za stol. ³⁷ U tom gradu živjela je neka žena koja je bila javna grešnica. Kad je doznala da Isus jede u farizejevoj kući, došla je i donijela alabastrenu posudu s mirisnim uljem. ³⁸ Stajala je iza Isusa, do njegovih nogu i jecajući počela mu prati noge svojim suzama, brisati ih kosom, ljubiti i mazati ih mirisnim uljem. ³⁹ Kad je to vidio farizej koji ga je pozvao k sebi, rekao je u sebi: »Da je ovaj čovjek prorok, znao bi tko je i kakva je ovo žena koja ga dodiruje. Znao bi da je grešnica.«

⁴⁰ Isus mu je rekao: »Šimune, moram ti nešto reći.« Šimun je odgovorio: »Samo reci, učitelju!«

⁴¹ »Nekom su vjerovniku dugovala dvojica; jedan mu je dugovao pet stotina srebrnjaka, a drugi pedeset. ⁴² Budući da mu nisu mogli vratiti, on im je obojici velikodušno oprostio dug. Koji će ga od njih sada više voljeti?«

⁴³ Šimun je odgovorio: »Pretpostavljam onaj kojemu je oprosteno veći dug.«

»Dobro si prosudio«, odgovorio mu je Isus. ⁴⁴ Na to se okrenuo prema ženi i rekao Šimunu: »Vidiš li ovu ženu? Ja sam došao u tvoju kuću i ti mi nisi dao vode da operem noge. A ona mi ih je oprala svojim suzama i obrisala svojom kosom. ⁴⁵ Ti me nisi dočekao poljupcem, a ona mi, otkako sam ušao, nije prestala ljubiti noge. ⁴⁶ Ti mi nisi pomazao glavu uljem, a ona mi je mirisnim uljem namazala noge. ⁴⁷ I zato ti kažem da su joj oprošteni mnogi grijesi jer je pokazala puno ljubavi. A onaj komu se malo prašta, malo i ljubi.«

⁴⁸ Onda je rekao ženi: »Grijesi su ti oprošteni.«

⁴⁹ Na to su oni koji su jeli s njim počeli govoriti jedan drugomu: »Tko je taj da čak i grijeha oprašta?«

⁵⁰ A on joj je rekao: »Tvoja te vjera spasila. Idi u miru!«

Usporedba o sijaču

(Mt 13,1–17; Mk 4,1–12)

8 Poslije toga Isus je išao po gradovima i selima propovijedajući i navješćujući Radosnu vijest o Božjem kraljevstvu. S njim su bila i Dvanaestorica. ² Bile su tu i neke žene koje je izliječio od zlih duhova i raznih bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje je istjerao sedam zlih duhova; ³ Ivana, žena Herodova upravitelja Kuza; Suzana i mnoge druge. Te žene su vlastitim dobrima pomagale Isusu i njegovim apostolima.

Usporedba o sijaču

(Mt 13,1–17; Mk 4,1–12)

⁴Dok se još skupljala gomila ljudi iz raznih gradova, Isus je počeo govoriti služeći se usporedbom:

⁵»Sijač je pošao sijati sjeme. Kako je sijao, neko je sjeme palo duž puta. Ljudi su ga zgazili i ptice nebeske pozobale. ⁶Drugo sjeme palo je na kamen. Kad je izniknulo, osušilo se jer nije imalo vlage. ⁷Neko je pak sjeme palo u trnje, a trnje je naraslo skupa s njim i ugušilo ga. ⁸Neko je sjeme palo na plodno tlo, naraslo i donijelo stostruki urod.« Dok je ovo govorio, pozivao je ljude govoreći:

»Tko ima uši, neka čuje!«

⁹Njegovi učenici pitali su ga što ta usporedba znači, ¹⁰pa im je rekao: »Vama je dano da saznate tajne Božjega kraljevstva, a ostalima se govori u usporedbama, tako da 'gledajući ne vide i slušajući ne razumiju.'«*

Isus objašnjava usporedbu

(Mt 13,18–23; Mk 4,13–20)

¹¹»Ovo je značenje usporedbe: sjeme je Božja riječ. ¹²Ono koje je palo duž puta predstavlja one koji čuju, ali dolazi đavao i uzima im riječ iz srca, tako da ne povjeruju u nju i ne budu spašeni. ¹³Sjeme koje je palo na kamen predstavlja one koji radosno prihvaćaju riječ čim je čuju, ali nemaju korijena. Oni kratko vrijeme vjeruju, ali kad dođu iskušenja, otpadnu. ¹⁴Sjeme koje je palo među trnje predstavlja one koji čuju riječ, ali oni nikada ne donesu ploda, jer je zaguše brigama, bogatstvom i raznim životnim užicima. ¹⁵A sjeme koje je palo na dobru zemlju, predstavlja ljude dobra i poštena srca koji zadrže riječ koju čuju i svojom ustrajnošću donose plodove.«

Svjetiljka

(Mk 4,21–25)

¹⁶»Nitko ne pali svjetiljku da je stavi pod posudu ili pod krevet. Svjetiljka se stavlja na postolje, tako da oni koji ulaze mogu vidjeti svjetlo. ¹⁷Jer nema ništa skriveno što neće izaći na javu niti išta tajno što neće biti svima obznanjeno i ugledati svjetlo dana. ¹⁸Dakle, slušajte pozorno, jer onaj tko ima dobit će još više, a onome koji nema uzet će se i ono što misli da ima.«

Isusova prava obitelj

(Mt 12,46–50; Mk 3,31–35)

¹⁹Isusova majka i braća došli su k njemu, ali mu se zbog gomile nisu mogli približiti. ²⁰Netko je javio Isusu: »Tvoja majka i braća stoje vani i žele te vidjeti.«

²¹A on im je odgovorio: »Moja majka i moja braća su oni koji čuju Božju riječ i izvršavaju je.«

Oluja

(Mt 8,23–27; Mk 4,35–41)

²²Jednog dana Isus je ušao u lađicu sa svojim učenicima i rekao im: »Pođimo na drugu stranu jezera!« I isplovili su. ²³Dok su plovili, Isus je zaspao. Na jezero se spustila oluja. Lađica se počela puniti vodom i našli su se u opasnosti. ²⁴Učenici su došli k Isusu i probudili ga govoreći: »Gospodaru, Gospodaru, tonemo!«

Isus je na to ustao, zapovjedio vjetru i valovima da se stišaju i sve se smirilo. ²⁵Zatim je rekao učenicima: »Gdje vam je vjera?«

A oni su bili zapanjeni i zastrašeni te su govorili jedan drugomu: »Tko je ovaj čovjek da zapovijeda čak i vjetru i vodi, a oni mu se pokoravaju?«

*8:10 Citat iz Iz 6,9.

Opsjednut čovjek

(Mt 8,28–34; Mk 5,1–20)

²⁶ Otplovili su tada u geraski kraj, koji se nalazi nasuprot Galileji, na drugoj strani jezera. ²⁷ Čim je Isus stupio na obalu, pristupio mu je čovjek iz grada, opsjednut zlim duhovima. Već dugo nije nosio odjeće niti je živio u kući, nego po grobnicama. ²⁸ Kad je ugledao Isusa, kriknuo je, pao pred njega i jakim glasom povikao: »Što želiš od mene, Isuse, sine Svevišnjega Boga? Molim te, nemoj me mučiti!« ²⁹ Jer Isus je bio zapovjedio nečistom duhu da izađe iz njega. Već je mnogo puta zli duh zaposjedio čovjeka i premda su ga čuvali pod stražom i vezali mu ruke i noge lancima, uvijek bi ih potrgao i zao duh bi ga odvuкао u puste krajeve.

³⁰ Isus ga je upitao: »Kako se zoveš?«

Čovjek je odgovorio: »Legija*«, jer su u njega ušli mnogi zli duhovi. ³¹ Oni su preklinjali Isusa da ih ne pošalje u vječnu tamu. ³² Na obronku je paslo veliko krdo svinja i zli duhovi su preklinjali Isusa da im dopusti da uđu u njih. On im je dopustio. ³³ Zli duhovi izašli su iz čovjeka i ušli u svinje, a krdo se strmoglavilo s litice ravno u jezero i utopilo se.

³⁴ Kad su čuvari krda vidjeli što se dogodilo, otrčali su i ispričali cijelom gradu i okolici. ³⁵ Ljudi su izašli da vide što se dogodilo. Došli su k Isusu i našli čovjeka iz kojega su izašli zli duhovi kako sjedi do Isusovih nogu, odjeven i zdrava razuma. Sve je obuzeo strah. ³⁶ Oni koji su vidjeli što se dogodilo ispričali su im kako je Isus iscijelio čovjeka opsjednutog zlim duhovima. ³⁷ Sve stanovnike geraskoga kraja obuzeo je silan strah, pa su molili Isusa da ode od njih. Isus je ušao u lađicu i krenuo nazad. ³⁸ A čov-

jek iz kojega su izašli zli duhovi molio je Isusa da ga uzme sa sobom.

No, Isus ga je poslao od sebe riječima: »Vrati se kući i ispričaj sve što ti je Bog učinio!« ³⁹ Čovjek je otišao i po cijelom gradu razglasio što je Isus učinio za njega.

Djevojčica i bolesna žena

(Mt 9,18–26; Mk 5,21–43)

⁴⁰ Kad se Isus vratio, mnoštvo ga je srdačno dočekalo jer su ga svi iščekivali. ⁴¹ Tada se pojavio i čovjek po imenu Jair, upravitelj sinagoge. Pao je pred Isusove noge i počeo ga preklinjati da dođe u njegovu kuću ⁴² jer mu je dvanaestogodišnja kći jedinica na samrti. Dok je Isus išao u njegovu kuću, gomila se tiskala oko njega.

⁴³ Tu je bila i neka žena koja je dvanaest godina bolovala od krvarenja i koja je sve svoje imanje potrošila na liječnike, a nitko je nije mogao izliječiti. ⁴⁴ Ona mu je prišla iza leđa i dotaknula rub njegove odjeće. Istoga trena krvarenje se zaustavilo. ⁴⁵ Isus je upitao: »Tko me je to dotaknuo?«

I dok su svi nijekali da su to učinili, Petar je rekao: »Učitelju, ljudi se guraju oko tebe sa svih strana.« ⁴⁶ Isus je rekao: »Netko me je dotaknuo, jer osjećam da je sila izašla iz mene.« ⁴⁷ Kad je žena vidjela da nije prošla nezapaženo, prišla je dršćući i pala pred Isusa. Pred svima je priznala zašto ga je dotaknula i kako je istoga trena ozdravila. ⁴⁸ A Isus joj je na to rekao: »Kćeri, tvoja te vjera iscijelila. Idi u miru!«

⁴⁹ Dok je on još govorio, došao je netko iz kuće upravitelja sinagoge i rekao: »Tvoja kći je umrla. Nemoj više zamarati učitelja.«

***8:30 Legija** Ovo znači »vrlo mnogo.« Legija je rimska vojna postrojba koja je brojila oko šest tisuća vojnika.

⁵⁰ Isus je to čuo i obratio se upravitelju: »Ne boj se! Samo vjeruj i ozdravit će.«

⁵¹ Kad je stigao u kuću, nije dopustio da itko uđe s njim osim Petra, Ivana, Jakova i roditelja umrle djevojčice. ⁵² Svi prisutni plakali su i tugovali za djevojčicom, a Isus im je rekao: »Prestanite plakati jer ona nije mrtva! Samo spava.«

⁵³ No, oni su mu se počeli rugati jer su znali da je umrla. ⁵⁴ Isus ju je primio za ruku i povikao: »Dijete, ustani!« ⁵⁵ Djevojčici se vratio duh i istoga je trenutka ustala. Isus je tada zapovjedio da joj daju nešto za jelo. ⁵⁶ Njezini su roditelji ostali zaprepašteni, a on im je naložio da nikome ne govore što se dogodilo.

Isus šalje apostole

(Mt 10,5–15; Mk 6,7–13)

9 Isus je sazvaio Dvanaesticu i dao im moć i vlast nad svim zlim duhovima i da iscjeljuju od bolesti. ² Zatim ih je poslao da govore o Božjem kraljevstvu i ozdravljaju bolesne. ³ Reкао im je: »Ne uzimajte ništa sa sobom na put: ni štap, ni torbu, ni hranu, ni novac, ni dodatni ogrtač! ⁴ U koju god kuću uđete, u njoj i ostanite sve dok ne krenete dalje. ⁵ U kojem god gradu vas ne prime lijepo, otiđite odatle i stresite prašinu sa svojih nogu u znak upozorenja.« ⁶ I oni su krenuli na put. Prolazili su kroz sva sela i posvuda propovijedali Radosnu vijest i iscjeljivali bolesnike.

Herodova nedoumica

(Mt 14,1–12; Mk 6,14–29)

⁷ Kad je upravitelj Herod čuo za sve te događaje, našao se u nedoumici jer su neki govorili da je Ivan uskrsnuo od mrtvih. ⁸ Drugi su govorili da se pojavio Ilija, a treći opet da je jedan od davnih proroka ustao od mrtvih. ⁹ A Herod je

rekao: »Ja sam Ivanu odrubio glavu. Ali tko je ovaj o kojem toliko čujem?« I nastojao je vidjeti Isusa.

Isus hrani više od pet tisuća ljudi

(Mt 14,13–21; Mk 6,30–44; Iv 6,1–14)

¹⁰ Kad su se apostoli vratili, ispričali su Isusu sve što su učinili. On ih je zatim poveo sa sobom i povukao se u grad Betsaidu. ¹¹ No, mnoštvo je doznalo za to i došlo za njim. On je ljude primio i govorio im o Božjem kraljevstvu. Usput je ozdravljao sve kojima je trebalo izlječenje.

¹² Dan se počeo primicati kraju. Dvanaesticu su došla k njemu i rekla: »Raspusti mnoštvo da može otići u okolna sela i na imanja da nađe smještaj i hranu, jer nalazimo se u zabačenom kraju!«

¹³ A on im je rekao: »Dajte im vi nešto za jelo!«

»Imamo samo pet kruhova i dvije ribe. Želiš da odemo i kupimo hranu za sve te ljude?« odgovorili su. ¹⁴ Bilo je ondje otprilike pet tisuća muškaraca.

Tada je Isus rekao apostolima: »Posjedajte ih u skupine po pedeset!«

¹⁵ Tako su i učinili i posjedali ljude. ¹⁶ Isus je uzeo pet kruhova i dvije ribe, pogledao prema nebu i zahvalio za hranu. Zatim je razlomio kruh i ribe te ih dao svojim učenicima da ih podijele ljudima. ¹⁷ Svi su jeli i nasitili se. I još su skupili komade kruha i ribe koji su preostali — dvanaest punih košara.

Isus je Mesija

(Mt 16,13–19; Mk 8,27–29)

¹⁸ Jednom dok je Isus nasamo molio, došli su učenici, a on ih je upitao: »Što govore ljudi, tko sam ja?«

¹⁹ Odgovorili su: »Jedni kažu da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, a treći da si jedan od drevnih proroka koji je ustao od mrtvih.«

²⁰ Isus ih je upitao: »A vi, što vi kažete tko sam ja?«

Petar je odgovorio: »Ti si Božji Mesija.«

²¹ Tada ih je upozorio da nikome ne govore o tome.

Put Isusovih sljedbenika

(Mt 16,21–28; Mk 8,31–9,1)

²² Isus je rekao: »Potrebno je da Sin Čovječji mnogo toga pretrpi; da ga starješine, svećenici i učitelji Zakona odbace, da bude ubijen i da trećega dana uskrsne.«

²³ Zatim je svima rekao: »Ako tko želi poći za mnom, mora se odreći samoga sebe i svakoga dana nositi svoj križ i slijediti me. ²⁴ Jer tko god želi spasiti svoj život, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život radi mene, spasit će ga. ²⁵ Što koristi čovjeku ako dobije čitav svijet, a samoga sebe izgubi ili uništi? ²⁶ Jer tko se god srami mene i mojih riječi, toga će se Sin Čovječji posramiti kada dođe u svojoj slavi i slavi Oca i svetih anđela. ²⁷ Kažem vam istinu: ima nekih ovdje nazočnih koji neće iskusiti smrti prije nego vide Božje kraljevstvo.«

Mojsije, Ilija i Isus

(Mt 17,1–8; Mk 9,2–8)

²⁸ Otprilike osam dana nakon što im je to rekao, poveo je Petra, Ivana i Jakova sa sobom na goru da moli. ²⁹ Dok je molio, promijenilo mu se lice, a odjeća mu je postala blistavo bijela. ³⁰ Pojavila su se dva čovjeka i počela razgovarati s njim. Bili su to Mojsije i Ilija. ³¹ Pojavili su se u velikom sjaju i govorili o smrti koja ga čeka u Jeruzalemu. ³² No, Petra i one koji su bili s njim svladao je san. Kad su se probudili, ugledali su Isusovu slavu i dva čovjeka kako stoje kraj njega. ³³ I dok su ta dvojica odlazili od njega, Petar je rekao Isusu, ni sam ne znajući što govori: »Učitelju, dobro je što smo mi tu.

Daj da napravimo tri zaklona: jednoga za tebe, jednoga za Mojsija i jednoga za Iliju.«

³⁴ Dok je još govorio, pojavio se oblak i zasjenio ih. Ušavši u oblak, prestrašili su se. ³⁵ A iz oblaka se začuo glas: »Ovo je moj Sin, njega sam izabrao. Slušajte ga!«

³⁶ Kad je glas utihnuo, Isus se našao sâm. A oni su šutjeli o tome i nikome nisu govorili što su vidjeli.

Isus ozdravlja opsjednutog dječaka

(Mt 17,14–18; Mk 9,14–27)

³⁷ Kad su sutradan sišli s gore, Isusa je dočekalo silno mnoštvo. ³⁸ Neki je čovjek iz gomile povikao: »Učitelju, preklinjem te, pogledaj moga sina, jer on je moje jedino dijete! ³⁹ Duh ga iznenada zgrabi i on počne vrištati. Tjera ga i na grčenje, od kojeg mu izlazi pjena na usta i ne pušta ga sve dok ga potpuno ne iscrpi. ⁴⁰ Molio sam tvoje učenike da ga istjeraju, ali nisu mogli.«

⁴¹ Tada je Isus rekao: »O, nevjerna li i pokvarena naraštaja! Koliko dugo još moram biti s vama i podnositi vas? Dovedi ovamo svoga sina!«

⁴² Ali još dok se dječak približavao, zli duh ga je oborio na zemlju i on se počeo grčiti. Isus je ukorio nečistog duha, ozdravio dječaka i predao ga natrag njegovu ocu. ⁴³ Svi su ostali zadivljeni Božjom moći.

Isus govori o svojoj smrti

(Mt 17,22–23; Mk 9,30–32)

I dok su se ljudi divili svemu što je Isus učinio, on je rekao svojim učenicima: ⁴⁴ »Dobro slušajte što vam kažem! Sin Čovječji uskoro će biti predan u ruke ljudima.« ⁴⁵ Ali oni nisu razumjeli što je rekao. Smisao im je ostao skriven te nisu mogli razumjeti, a bojali su se pitati ga o tome.

Tko je najveći?

(Mt 18,1–5; Mk 9,33–37)

⁴⁶ Među učenicima razvila se rasprava o tome tko je od njih najveći. ⁴⁷ Isus je znao njihove misli te je uzeo neko malo dijete i postavio ga kraj sebe. ⁴⁸ Rekao im je: »Tko god u moje ime prihvati ovo malo dijete — mene prihvaća, a tko god prihvaća mene — prihvaća Onoga koji me poslao. Jer onaj koji je najponizniji među vama, taj je najveći.«

Tko nije protiv vas, taj je za vas

(Mk 9,38–40)

⁴⁹ Zatim je Ivan rekao: »Učitelju, vidjeli smo jednoga da izgoni demone u tvoje ime. Pokušali smo ga zaustaviti jer nije jedan od nas.«

⁵⁰ A Isus mu je odgovorio: »Ne branite mu, jer onaj koji nije protiv vas, taj je za vas.«

U samarijanskom selu

⁵¹ Kad je došlo vrijeme da bude uzet natrag na nebo, Isus se odlučio uputiti u Jeruzalem. ⁵² Poslao je glasnike pred sobom. Oni su krenuli i stigli u jedno samarijansko selo da mu tamo sve pripreme. ⁵³ Ali ljudi ga nisu htjeli primiti jer je išao u Jeruzalem. ⁵⁴ Kad su to vidjeli učenici Jakov i Ivan, rekli su: »Gospodine, želiš li da zapovjedimo da vatra siđe s neba i uništi ih?«

⁵⁵ On se okrenuo i prekorio ih.[†] ⁵⁶ I uputili su se u drugo selo.

Slijediti Isusa

(Mt 8,19–22)

⁵⁷ Dok su tako išli, netko mu je rekao: »Ja ću ići za tobom kamo god pođeš.«

⁵⁸ Isus mu je rekao: »Lisice imaju jame, a ptice nebeske gnijezda, ali Sin Čovječji nema gdje položiti glavu.«

⁵⁹ Drugome je rekao: »Pođi za mnom«, a čovjek je odgovorio: »Dopusti da najprije pokopam svoga oca!«

⁶⁰ A Isus mu je rekao: »Neka mrtvi pokapaju svoje mrtve; ti idi i govori o Božjem kraljevstvu!«

⁶¹ Neki je čovjek izjavio: »Ja ću te slijediti, Gospodine, ali daj da se najprije oprostim sa svojom obitelji!«

⁶² A Isus mu je odgovorio: »Nitko tko položi ruku na plug i onda gleda unatrag nije prikladan za Božje kraljevstvo.«

Isus šalje sedamdesetdvojicu

10 Nakon toga Gospodin je imenovao još sedamdesetdvojicu[‡] učenika i poslao ih pred sobom po dvojicu, u svaki grad i mjesto kamo je sâm namjeravao poći. ² Rekao im je: »Žetva je velika, a radnika je malo. Zato molite gospodara žetve da pošalje radnike u svoju žetvu. ³ Idite! I zapamtite: šaljem vas kao janjad među vukove. ⁴ Nemojte nositi novac, torbu niti obuću! I duž puta ne pozdravljajte nikoga! ⁵ U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir ovom domu!' ⁶ Ako je u njoj netko kome je stalo do mira, vaš će mir ostati s njim, a ako nije — vratit će se k vama. ⁷ Ostanite u toj kući i jedite i pijte što god vam ponude, jer radnik zaslužuje svoju plaću. Ne selite se iz kuće u kuću! ⁸ I u koji god grad dođete i tamo vas lijepo prime, jedite što stave pred vas! ⁹ Ozdravljajte bolesne i govorite im: 'Božje kraljevstvo je blizu!' ¹⁰ A u koji god grad uđete i tamo vas ne prime, izađite na njegove

*9:54 Neki grčki rukopisi dodaju: »kao što je Ilija zapovjedio?«

†9:55 U nekim grčkim rukopisima stoji još: »A Isus je rekao: 'Vi ne znate kojem duhu pripadate. Sin Čovječji nije došao uništiti ljudske duše, nego ih spasiti.'«

‡10:1 *sedamdesetdvojicu* U nekim grčkim rukopisima stoji »sedamdeseticu«. Isto u retku 17.

ulice i recite: ¹¹Čak i prašinu ovoga grada, koja nam se uhvatila za noge, stresamo sa sebe protiv vas. Ipak, znajte ovo: Božje kraljevstvo je blizu! ¹²Kažem vam, na taj dan bit će lakše stanovnicima Sodome nego tome gradu.«

Isus upozorava

(Mt 11,20–24)

¹³»Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Bet-saido! Da su se čuda učinjena u vama dogodila u Tiru i Sidonu, oni bi se već odavno vratili na pravi put. Sjedili bi u kostrijeti i pepelu u znak pokajanja. ¹⁴Ali Tiru i Sidonu će na dan Suda biti lakše nego vama. ¹⁵A ti, Kafarnaume, zar ćeš se uzdići na nebo? Sići ćeš u svijet mrtvih!

¹⁶Onaj koji vas sluša, mene sluša. Onaj koji vas odbacuje, mene odbacuje. A onaj koji odbacuje mene, odbacuje onoga koji me poslao.«

Sotonin pad

¹⁷Sedamdesetdvojica su se radosno vratila govoreći: »Gospodine, čak nam se i zli duhovi pokoravaju u tvoje ime.« ¹⁸A on im je rekao: »Vidio sam sotonu kako pada kao munja s neba. ¹⁹Slušajte! Dao sam vam vlast da gazite zmije i škorpi-one i vlast nad svakom neprijateljskom silom. Ništa vam neće nauditi. ²⁰Ali ne radujte se tome što vam se duhovi pokoravaju, nego se radujte što su vaša imena zapisana na nebu!«

Isusova molitva Ocu

(Mt 11,25–27; 13,16–17)

²¹U tom trenutku zatitrao je od radosti u Duhu Svetom i rekao: »Zahvaljujem ti, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo

sakrio od mudrih i pametnih, a otkrio malenima. Da, Oče, jer ti si tako odlučio.

²²Otac mi je sve predao u ruke. I nitko ne zna tko je Sin, osim Oca. Nitko ne zna ni tko je Otac, osim Sina i onoga komu Sin to odluči otkriti.«

²³Zatim se okrenuo prema učenicima i povjerio im nasamo: »Blagoslovljene su oči koje vide ono što vi vidite! ²⁴Jer kažem vam da su mnogi proroci i kraljevi čeznuli da vide to što vi vidite, ali nisu vidjeli; da čuju to što vi čujete, ali nisu čuli.«

Priča o dobrom Samarijancu

²⁵Tada je neki učitelj Zakona ustao i rekao Isusu u namjeri da ga iskuša: »Učitelju, što moram činiti da naslijedim vječni život?«

²⁶A Isus mu je odgovorio: »Što piše u Zakonu? Što tamo čitaš?«

²⁷Čovjek je odgovorio: »Voli Gospodina, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svim umom svojim* i »svoga bližnjega kao samoga sebe.«[†]

²⁸A Isus mu je rekao: »Točno si odgovorio. Čini tako i živjet ćeš!«

²⁹Čovjek se htio pokazati pravednim, pa je upitao Isusa: »A tko je moj bližnji?«

³⁰Isus mu je odvratio: »Neki je čovjek silazio iz Jeruzalema u Jerihon i pao u ruke razbojnicima. Oni su ga svukli, pretukli i otišli. Čovjek je ostao ležati polumrtav. ³¹Slučajno je tim putem prolazio neki svećenik. Kad ga je spazio, zaobišao ga je. ³²Naišao je i neki levit; kad ga je spazio, i on ga je zaobišao. ³³A neki je Samarijanac prolazio putem i došao do njega. Čim ga je spazio, sažalio se nad njim. ³⁴Prišao mu je, oprao mu rane uljem i vinom te ih previo. Zatim ga je stavio na svoju životinju, odveo u

*10:27 Citat iz Pnz 6,5.

†10:27 Citat iz Lev 19,18.

prenoćište i pobrinuo se za njega. ³⁵ Sudradan je izvadio dva srebrnjaka, dao ih vlasniku prenoćišta i rekao mu: 'Njegujs ga, a ako što dodatno potrošiš, ja ću ti platiti kad se vratim.'

³⁶ Što misliš, koji se od ove trojice ponio kao bližnji prema onomu što je pao u ruke razbojnicima?»

³⁷ Učitelj Zakona je odgovorio: »Onaj koji se sažalio nad njim.«

A Isus mu je rekao: »Idi i čini kako je i on učinio!«

Marija i Marta

³⁸ Dok je putovao sa svojim učenicima, ušao je u neko selo. Neka žena po imenu Marta primila ga je u kuću.

³⁹ Ona je imala sestru Mariju. Marija je sjela kraj Gospodinovih nogu i slušala što govori, ⁴⁰ a Marta je bila zaokupljena raznim poslovima i posluživanjem. Došla je k njemu i rekla: »Gospodine, zar te nije briga što me sestra ostavila da sama radim sav posao? Reci joj da mi pomogne!«

⁴¹ Gospodin joj je odgovorio: »Marta, Marta, tebe muči i uznemiruje mnogo toga, ⁴² a samo jedno je važno. Marija je izabrala za sebe ono najbolje što joj neće biti oduzeto.«

Isus poučava o molitvi

(Mt 6,9–15)

11 Jednom je Isus molio na nekom mjestu. Kad je završio s molitvom, jedan od učenika rekao mu je: »Gospodine, nauči nas kako treba moliti! I Ivan je naučio svoje učenike.«

² Stoga im je Isus rekao: »Kad molite, ovako molite:

'Oče, neka se sveti tvoje ime!

Neka dođe tvoje kraljevstvo!

³ Kruh naš svagdašnji daj nam svaki dan!

⁴ I oprosti nam naše grijehе,

jer i mi opraštamo svakomu tko nam je dužan!

I ne daj da budemo kušani!«

Pitaj Boga što trebaš

(Mt 7,7–11)

⁵ Zatim im je rekao: »Uzmimo da netko od vas ima prijatelja te dođe k njemu usred noći i kaže: 'Prijatelju, daj mi tri kruha!' ⁶ Svratio mi je jedan prijatelj, a ja mu nemam što ponuditi.' ⁷ A čovjek mu iznutra odgovori: 'Nemoj me gnjaviti! Vrata su već zaključana. Djeca i ja smo u krevetu. Ne mogu ustati da ti išta dam.' ⁸ Kažem vam, ako taj čovjek i ne ustane zbog prijateljstva i dâ vam što vam treba, ustat će zbog vaše upornosti i dati vam koliko vam je potrebno. ⁹ I zato vam kažem: molite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! ¹⁰ Jer svatko tko moli — prima. Onaj tko traži — nalazi. A vrata će se otvoriti onome koji kuca. ¹¹ Ima li tko od vas sina? Što bi otac učinio kad bi ga sin zamolio ribu? Bi li mu dao zmiju? ¹² A ako bi ga sin zamolio jaje, bi li mu otac dao škorpiona? ¹³ Znači, ako vi, zli kakvi jeste, znate davati dobre darove svojoj djeci, to više nebeski Otac daje Duha Svetoga onima koji ga mole.«

Kraljevstvo koje je podijeljeno

(Mt 12,22–30; Mk 3,20–27)

¹⁴ Jednom je Isus istjerivao zloga duha iz nijema čovjeka. Čim je zao duh izašao, čovjek je progovorio. Ljudi su ostali zadivljeni. ¹⁵ Ali neki su rekli: »On istjeruje zle duhove uz pomoć Belzebula*, vladara zlih duhova.«

¹⁶ Drugi su ga opet željeli iskušati i tražili su od njega znak s neba. ¹⁷ Ali Isus je znao što misle pa im je rekao: »Svako će kraljevstvo podijeljeno unutar sebe propasti. I podijeljena obitelj će se

* 11:15 *Belzebul* Đavao.

raspasti. ¹⁸Ako je sotona podijeljen u sebi, kako se njegovo kraljevstvo može održati? Vi kažete da ja istjerujem demone uz pomoć Belzebula. ¹⁹Ali ako ja istjerujem zle duhove uz njegovu pomoć, uz čiju pomoć ih istjeruju vaši učenici? Tako oni sami dokazuju da imate krivo. ²⁰No, ako ja Božjom silom istjerujem zle duhove, onda je jasno da je Božje kraljevstvo stiglo k vama.

²¹Dok snažan čovjek, potpuno naoružan, čuva svoju kuću, njegov je imetak siguran. ²²Ali ako ga tko jači od njega napadne i svlada, oduzet će mu oružje u koje se uzdao, a plijen će razdijeliti.

²³Tko nije uz mene, taj je protiv mene. A onaj tko sa mnom ne skuplja, taj rasipa.«

Čovjek koji je prazan

(Mt 12,43–45)

²⁴»Kad nečisti duh izađe iz čovjeka, luta bezvodnim predjelima tražeći mir. A kad ga ne nađe, kaže: 'Vratit ću se kući iz koje sam otišao.' ²⁵Vrati se i nađe kuću pometenu i uređenu. ²⁶Onda ode i dovede sedam zlih duhova, još gorih od sebe, i svi uđu u čovjeka i tamo se nastane. Tako čovjekovo konačno stanje postane gore od prijašnjega.«

Blagoslovljeni ljudi

²⁷Dok je Isus ovako govorio, javila se neka žena iz gomile i rekla mu: »Blagoslovljena utroba majke koja te nosila i prsa koja su te dojila!«

²⁸A on joj je odvratio: »Blagoslovljeniji su oni koji slušaju Božje učenje i izvršavaju ga!«

Znak proroka Jone

(Mt 12,38–42; Mk 8,12)

²⁹Kako se narod sve više skupljao, počeo je govoriti: »Ova je generacija zla; traži znak, ali neće dobiti nikakav znak, osim Jonina[†] znaka. ³⁰Jer kako je Jona bio znak Ninivljanima, tako će Sin Čovječji biti znak ovoj generaciji. ³¹Kraljica Juga[†] će na Sudu ustati protiv ljudi ove generacije i osudit će ih, jer ona je došla s kraja zemlje da čuje Salomonovu mudrost, a evo, ovdje je netko veći od Salomona, a vi ne želite slušati. ³²Ninivljani će ustati na Sudu protiv ljudi ove generacije i osudit će ih, jer su se obratili na Jonino propovijedanje, a evo, ovdje je netko veći od Jone, a vi ne želite slušati.«

Budite svjetlo svijetu!

(Mt 5,15; 6,22–23)

³³»Nitko ne pali svjetiljku pa je stavlja na skriveno mjesto ili pod posudu. Naprotiv, stavlja je na postolje, tako da oni koji ulaze mogu vidjeti svjetlo. ³⁴Tvoje je oko svjetiljka tvojemu tijelu. Ako ti je oko dobronamjerno[‡], sav si ispunjen svjetlošću, ali ako ti je oko zlonamjerno[¶], ispunjen si tamom. ³⁵Zato pazi dobro da svjetlo u tebi ne bude tama! ³⁶Ako ti je, dakle, cijelo tijelo ispunjeno svjetlom i ni jedan njegov dio nije u tami, onda će sve biti u svjetlu kao kad te obasjava svjetlost svjetiljke.«

*11:29 *Jona* Prorok iz Staroga zavjeta. Nakon tri dana živ je izašao iz utrobe velike ribe, kao što će Isus trećega dana izaći iz groba.

†11:31 *Kraljica Juga* Kraljica od Sabe koja je putovala oko 1600 kilometara kako bi naučila Božju mudrost od Salomona. Vidi 1Kr 10,1–13.

‡11:34 *dobronamjerno* Mogući prijevod: čisto, nesebično, nevino, u svjetlu itd.

¶11:34 *zlonamjerno* Mogući prijevod: zlo, sebično, pohlepno, zavidno, okaljano, u tami itd.

Vanjska pobožnost

(Mt 23,1–36; Mk 12,38–40; Lk 20,45–47)

³⁷ Kad je Isus završio svoj govor, neki farizej pozvao ga je na objed. Isus je ušao u njegovu kuću i smjestio se za stol. ³⁸ A farizej ga je promatrao i bio zapanjen što prije jela nije oprao ruke. ³⁹ Gospodin mu je rekao: »Vi farizeji čistite izvana zdjelu i čašu, ali iznutra ste puni pohlepe i zla. ⁴⁰ Bezumnici! Nije li onaj koji je stvorio ono izvana stvorio i ono iznutra? ⁴¹ Ali obratite pozornost na ono što je unutra. Dajte siromasima, pa ćete biti potpuno čisti. ⁴² Ali jao vama, farizeji, jer dajete desetinu i od metvice, rutvice i svih drugih trava, a zanemaruje pravdu i ljubav prema Bogu. To ste trebali činiti, a ono prvo ne zanemariti. ⁴³ Jao vama, farizeji, jer volite najbolja mjesta u sinagogama i pozdrave pune poštovanja na trgovima! ⁴⁴ Jao vama, jer ste kao neobilježeni grobovi po kojima ljudi gaze, a da i ne znaju!«

⁴⁵ Tada mu je jedan učitelj Zakona odgovorio: »Učitelju, to što govoriš vrijeđa i nas.«

⁴⁶ »Jao vama, učitelji Zakona — rekao mu je Isus — jer stavljate na ljude težak teret, a sami nećete ni prstom maknuti! ⁴⁷ Jao vama, jer gradite grobnice prorocima, a vaši su preci bili ti koji su ih ubili! ⁴⁸ Time svjedočite da odobravate djela svojih predaka, jer oni su ubili proroke, a vi im gradite grobnice. ⁴⁹ Zbog toga je i rekla Božja mudrost: 'Poslat ću im proroke i apostole; neke od njih će ubiti, a neke će progoniti.' ⁵⁰ Zato će ljudi ove generacije biti kažnjeni za prolivenu krv svih proroka od početka svijeta: ⁵¹ od Abela do Zaharije,* čiju su krv prolili ubivši ga na putu od žrtvenika do

Hrama. Da, kažem vam, ljudi ove generacije platit će za to.

⁵² Jao vama, učitelji Zakona, jer ste sakrili ključ znanja. Vi sami niste ga stekli, a spriječili ste u tome one koji su ga pokušavali steći.«

⁵³ Kad je Isus napustio kuću, učitelji Zakona i farizeji počeli su navaljivati na njega i zasipati ga mnogim pitanjima. ⁵⁴ Nastojali su ga uhvatiti u zamku njegovim riječima.

Licemjerje

12 Skupilo se mnoštvo od više tisuća ljudi. Bilo ih je toliko da su gazili jedni po drugima. Isus se najprije obratio svojim učenicima: »Čuvajte se farizejskoga kvasca, to jest licemjerja! ² Nema ništa sakriveno što se neće otkriti i ništa tajno što se neće saznati. ³ Prema tome, sve što u tami izgovorite, čut će se na svjetlu. A što ste kome šapnuli na uho u tajnosti sobe, vikat će se s krovova.«

Koga se bojati?

(Mt 10,28–31)

⁴ »I kažem vam, prijatelji, ne trebate se bojati onih koji ubijaju tijelo i nakon toga ne mogu ništa više učiniti. ⁵ Reći ću vam koga se trebate bojati: bojte se Boga koji, nakon što oduzme život, ima vlast baciti ga u pakao. Da, kažem vam, njega se bojte!

⁶ Ne prodaje li se pet vrabaca za dva novčića? Pa ipak, ni jednoga od njih Bog ne zaboravlja. ⁷ A na vašoj glavi čak su i vlasi izbrojene. Ne bojte se! Vi vrijedite više od mnoštva vrabaca.«

Priznati Isusa

(Mt 10,32–33; 12,32; 10,19–20)

⁸ »Kažem vam: tko god mene prizna pred ljudima, ja ću ga pred Božjim anđelima priznati kao svoga. ⁹ Ali onoga tko

* 11:51 Abel, Zaharija Prvi i posljednji ljudi ubijeni u Starom zavjetu.

se mene odrekne pred ljudima, ja ću se odreći pred Božjim anđelima.

¹⁰ Svakomu tko kaže nešto protiv Sina Čovječjega bit će oprošteno, ali onome tko vrijeđa Duha Svetoga neće se oprostiti.

¹¹ Kad vas izvedu pred sinagoge, vladare i vlasti, nemojte se brinuti o tome kako ćete se braniti ili što ćete reći!

¹² Duh Sveti će vas u taj čas poučiti što da kažete.«

Ne oslanjajte se na bogatstvo!

¹³ Tada mu je netko iz gomile rekao: »Učitelju, reci mojem bratu da podijeli nasljedstvo sa mnom!«

¹⁴ A Isus mu je odgovorio: »Čovče, tko je mene imenovao da dijelim pravdu ili posređujem među vama?« ¹⁵ Rekao im je i ovo: »Čuvajte se i nemojte dopustiti da pohlepa uđe u vaše srce, jer čak i onome koji živi u izobilju život ne dolazi iz onog što posjeduje.«

¹⁶ Tada im je ispričao jednu usporedbu: »Zemlja nekog bogataša dobro je rodila. I on je u sebi pomislio i rekao: ¹⁷ 'Što ću učiniti kad nemam gdje uskladištiti svoj urod?' ¹⁸ Zatim je rekao: 'Evo što ću učiniti: srušit ću svoje žitnice i sagraditi veće. Spremit ću u njih svoje žito i ostala dobra. ¹⁹ I reći ću samom sebi: imaš na zalihama mnogo dobara za godine koje dolaze. Odmori se, jedi, pij i veseli se!'

²⁰ Ali Bog mu je rekao: 'Bezumni čovče, umrijet ćeš još večeras! A kome će pripasti ono što si spremio?'

²¹ Evo što se događa onome tko skuplja blago, ali nije bogat u Božjim očima.«

Najprije Božje kraljevstvo

(Mt 6,25–34, 19–21)

²² Zatim je rekao svojim učenicima: »Zato vam kažem, nemojte se brinuti za svoj život — što ćete jesti, ili za svoje

tijelo — što ćete obući! ²³ Jer život je važniji od hrane i tijelo od odjeće. ²⁴ Promotrite gavrane: niti siju, niti žanju. Nemaju ni smočnica ni štaglja, pa ipak ih Bog hrani. A vi vrijedite mnogo više od ptica. ²⁵ Tko od vas može brigama produžiti svoj život makar za jedan sat? ²⁶ Budući da ne možete učiniti ni to malo, zašto se brinete za ostalo? ²⁷ Promotrite ljiljane kako rastu! Niti se trude, niti izrađuju odjeću. A opet, kažem vam, čak ni Salomon u svoj svojoj slavi nije bio odjeven kao jedan od njih. ²⁸ Ako Bog tako odijeva travu u polju, koja je danas ovdje, a sutra se baca u peć, koliko će više odjenuti vas, malovjerni! ²⁹ Ne brinite se što ćete jesti ili što ćete piti! Ne uzrujavajte se zbog toga! ³⁰ Ljudi ovoga svijeta opterećuju se time, ali vaš Otac zna da vam je sve to potrebno. ³¹ Nego, tražite najprije njegovo kraljevstvo pa će vam se i to nadodati!« ³² »Malo stado, ne plaši se! Otac vam želi dati svoje kraljevstvo. ³³ Prodajte ono što posjedujete i dajte novac siromasima. Pribavite si torbe koje ne mogu ostarjeti i blago koje neće propasti — trajno bogatstvo koje je na nebu — gdje ga lopov ne može dohvatiti niti moljac uništiti. ³⁴ Jer gdje je vaše blago, tamo će vam biti i srce.«

Uvijek budite spremni!

(Mt 24,42–44)

³⁵ »Budite spremni! Obucite se i neka vaše svjetiljke gore! ³⁶ Budite kao oni koji čekaju svoga gospodara da se vrati sa svadbe. Kad on dođe i pokuca, mogu mu odmah otvoriti vrata. ³⁷ Blagoslovljene one sluge koje će gospodar naći budne i spremne kada dođe. Govorim vam istinu. Gospodar će sam pripasati pregaču da ih služi. Posjest će ih za stol i posluživati ih. ³⁸ Gospodar može doći u ponoć ili još kasnije, ali blago njima kada dođe i vidi da ga još uvijek čekaju. ³⁹ U ovo budite sigurni: da je gospodar

znao u koje će vrijeme doći lopov, ne bi dopustio da mu provali u kuću. ⁴⁰I vi budete spremni, jer će Sin Čovječji doći u vrijeme kad ga ne očekujete!«

Tko je pouzdani sluga?

(Mt 24,45–51)

⁴¹Tada ga je Petar upitao: »Gospodine, govoriš li ovu usporedbu samo nama ili svima?«

⁴²A Gospodin je rekao: »Tko je taj vjerni i mudri upravitelj kojega će Gospodin postaviti nad svojim slugama da im u pravo vrijeme daje obrok?

⁴³Blago onom sluzi kojega gospodar, kada dođe, zatekne da tako radi!

⁴⁴Kažem vam istinu: njega će odrediti da upravlja svim njegovim imetkom.

⁴⁵Ali što ako sluga u svom srcu kaže: 'Moj gospodar neće tako skoro doći' i počne tući sluge i sluškinje, jesti, piti i opijati se? ⁴⁶Njegov gospodar doći će onoga dana kad mu se ne nada i u vrijeme za koje ne zna. Tada će ga gospodar kazniti i dodijeliti mu mjesto među nevjernicima.

⁴⁷Sluga koji zna volju svoga gospodara, a ne pripremi se za njegov dolazak ili ne čini ono što gospodar želi, dobit će mnogo udaraca. ⁴⁸Ali onaj sluga koji nije znao gospodarevu volju, a učinio je nešto zbog čega zaslužuje kaznu, primit će malo udaraca. Jer od svakoga kome je dano mnogo, mnogo će se i zahtijevati. Kome je mnogo povjereno, više će se od njega tražiti.«

Razdori zbog Isusa

(Mt 10,34–36)

⁴⁹»Ja sam došao zapaliti vatru na zemlji. O, da barem već gori! ⁵⁰Ali najprije me čeka krštenje. O, na kakvoj sam mucu dok se ono ne izvrši! ⁵¹Mislite li da sam došao uspostaviti mir na zemlji?

Ne, kažem vam, donosim razdor. ⁵²Jer od sada će obitelj od petero biti među sobom podijeljena — troje protiv dvoje i dvoje protiv troje.

⁵³Otac će biti protiv sina i sin protiv oca, majka protiv kćeri i kći protiv majke, svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.«*

Razumijte vremena

(Mt 16,2–3)

⁵⁴Zatim je rekao narodu: »Kad vidite da sa zapada dolazi oblak, smjesta kažete: 'Dolazi kiša', i bude. ⁵⁵A kad puše južni vjetar, velite: 'Bit će vruće', i bude. ⁵⁶Licemjeri! Znate protumačiti izgled zemlje i neba, pa kako onda ne znate protumačiti događaje ovoga vremena?«

Riješite nesuglasice!

(Mt 5,25–26)

⁵⁷»Zašto sami ne prosudite što je pravedno? ⁵⁸Dok sa svojim protivnikom idete na sud, potrudite se da se putem nagodite s njim. Inače će vas on privesti sucu, sudac će vas predati sudskom izvršitelju, a on će vas baciti u zatvor. ⁵⁹Kažem vam, neće izaći odande dok i posljednji novčić ne platite.«

Promjena srca

13 U to vrijeme bili su ondje neki ljudi koji su došli k Isusu i ispričali mu o Galilejcima koje je Pilat pogubio dok su prinostili žrtve Bogu. ²Isus im je odgovorio: »Mislite li da ih je to snašlo zato što su bili veći grešnici od svih drugih Galilejaca? ³Ja vam kažem da nisu. Ali ako se ne obratite, svi ćete propasti kao i oni. ⁴Ili što je s onih osamnaest ljudi na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih? Mislite da su oni bili više krivi nego svi ostali stanovnici

* 12:53 Vidi Mih 7,6.

Jeruzalema? ⁵ Ja vam kažem da nisu. Ali ako se ne obratite, svi ćete umrijeti kao i oni.«

Stablo bez plodova

⁶ Zatim je ispričao sljedeću usporedbu: »Neki čovjek je u svom vrtu posadio smokvu. Došao je na njoj potražiti plodove, ali nije ništa našao. ⁷ Rekao je vrtlaru: 'Pogledaj, već tri godine dolazim po plodove ove smokve, ali ništa nisam našao. Posijeci je! Zašto da iscrpljuje zemlju?' ⁸ A vrtlar je odgovorio: 'Gospodaru, ostavi je još ovu godinu dok je ne okopam i ne pognojim! ⁹ Možda će roditi sljedeće godine. Ali ako ne donese roda, onda je posijeci!«

Isus ozdravlja ženu u subotu

¹⁰ Jedne subote Isus je poučavao u sinagogi. ¹¹ Bila je ondje neka žena u kojoj je bio zao duh zbog kojega je već osamnaest godina bila bogalj. Bila je zgrbljena i nije se mogla uspraviti. ¹² Kad ju je Isus ugledao, pozvao ju je k sebi i rekao joj: »Ženo, slobodna si od svoje bolesti!« ¹³ Zatim je stavio ruke na nju. Istoga trena žena se uspravila i počela slaviti Boga.

¹⁴ Na to se javio voditelj sinagoge. Bio je ljut, jer ju je Isus iscijelio u subotu pa je rekao ljudima: »Šest je dana u tjednu za rad, zato dođite i liječite se u te dane, a ne u subotu!«

¹⁵ Gospodin mu je odgovorio: »Licemjeri, zar svaki od vas ne pušta subotom svojega vola ili magarca iz staje da ga napoji? ¹⁶ Zar ova žena, potomak Abrahama, koju je sotona držao vezanu osamnaest godina, ne bi subotom trebala biti oslobođena od onoga što ju je zarobljavalo?« ¹⁷ Te su njegove riječi posramile one koji su mu se protivili. A svi su se

ljudi radovali zbog divnih djela koja je Isus činio.

Božje kraljevstvo

(Mt 13,31–33; Mk 4,30–32)

¹⁸ A Isus je rekao: »Čemu je slično Božje kraljevstvo? S čim da ga usporedim? ¹⁹ Ono je kao gorušičino sjeme* koje je čovjek posijao u svom vrtu. Sjeme je prokljalo i izraslo je drvo, a ptice nebeske sagradile su gnijezda u njegovim granama.«

²⁰ I ponovno je rekao: »S čim ću usporediti Božje kraljevstvo? ²¹ Ono je kao kvasac koji je žena uzela i pomiješala s tri mjerice brašna, dok se sve tijesto ne digne.«

Uska vrata

(Mt 7,13–14; 21–23)

²² Na putu prema Jeruzalemu Isus je prolazio kroz sela i gradove poučavajući. ²³ Netko ga je upitao: »Gospodine, hoće li samo malobrojni biti spašeni?« On im je odgovorio:

²⁴ »Potrudite se da uđete na uska vrata jer će mnogi, kažem vam, pokušati ući, ali neće moći. ²⁵ Kad jednom domaćin kuće ustane i zaključa vrata, ostat ćete vani. Počet ćete kucati i govoriti: 'Gospodine, otvori nam!' A on će vam reći: 'Ne znam tko ste ni odakle ste došli.' ²⁶ Tada ćete govoriti: 'Mi smo jeli i pili s tobom i ti si poučavao na našim ulicama.' ²⁷ A on će vam reći: 'Ne znam vas ni odakle ste došli. Odlazite od mene svi vi koji činite zlo!' ²⁸ Bit će plača i škripanja zubima kad u Božjem kraljevstvu vidite Abrahama, Izaka, Jakova i sve proroke, a sami budete izbačeni iz njega. ²⁹ I doći će ljudi s istoka i zapada, sjevera i juga i svaki će zauzeti svoje mjesto za stolom u Božjem kraljevstvu. ³⁰ Zapamtite da ima

* 13:19 *gorušičino sjeme* Sitno sjeme iz kojega izraste velika biljka.

onih koji su posljednji, a bit će prvi; i onih koji su prvi, a bit će posljednji.«

Isus plače

(Mt 23,37–39)

³¹ U to vrijeme neki su farizeji došli k Isusu i rekli mu: »Idi odavde jer te Herod želi ubiti!«

³² A on im je rekao: »Idite i recite tom licu: 'Slušaj! Danas i sutra istjerujem zle duhove i iscjeljujem. A onda, prekosutra, dovršavam posao.' ³³ Ali i danas, i sutra, i prekosutra moram nastaviti put, jer nije običaj da prorok umre izvan Jeruzalema.

³⁴ Jeruzaleme, Jeruzaleme, ti koji ubijaš proroke i kamenuješ one koje ti Bog šalje! Koliko sam čeznuo da tvoju djecu okupim kao što kvočka okuplja pod krila svoje piliće! Ali vi to niste htjeli. ³⁵ Evo, vaša će kuća ostati potpuno prazna. Kažem vam, nećete me više vidjeti sve dok ne dođe vrijeme kada ćete reći: 'Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje.'«*

Ozdravljanje u subotu

14 Jedne subote Isus je došao na objed k jednom od istaknutijih farizeja i svi su ga pomno promatrali. ² Ispred njega bio je neki čovjek koji je patio od vodene bolesti. ³ Isus se obratio učiteljima Zakona i farizejima i upitao: »Je li po Zakonu izliječiti nekoga u subotu ili nije?« ⁴ Oni su šutjeli. A on je uzeo bolesnoga, izliječio ga i poslao neka ide. ⁵ Zatim im je rekao: »Ako kome od vas sin ili vol padne u bunar, nećete li ga smjesta izvući, čak i u subotu?« ⁶ Na to nisu ništa mogli odgovoriti.

Ne uzvisuj se!

⁷ Zatim je gostima, vidjevši ih kako za sebe biraju počasna mjesta za stolom, ispričao usporedbu. Rekao je: ⁸ »Kada

te tko pozove na svadbu, nemoj sjesti na počasno mjesto, jer je možda pozvan netko važniji od tebe! ⁹ Tada će ti prići onaj koji vas je obojicu pozvao i reći će ti: 'Ustupi svoje mjesto ovom čovjeku!' Ti ćeš onda, posramljen, morati sjesti na posljednje mjesto. ¹⁰ Kada te pozovu, radije zauzmi posljednje mjesto pa će ti domaćin, kada dođe, reći: 'Prijatelju, sjedni na bolje mjesto!' Tako će ti biti iskazana čast pred svima koji budu sjedili za stolom. ¹¹ Jer svatko tko se uzvisuje bit će ponižen, a onaj tko se ponizi bit će uzvišen.« ¹² Zatim je rekao onome koji ga je pozvao: »Kad priređuješ ručak ili večeru, nemoj pozvati svoje prijatelje, braću, rođake ili bogate susjede, da ti ne bi uzvratili pozivom i na taj ti način dali nagradu. ¹³ Kad priređuješ gozbu, radije pozovi siromahe, bogalje, hrome i slijepce. ¹⁴ Tako ćeš biti blagoslovljen. Oni ti ni sa čim neće moći uzvratiti, ali primit ćeš nagradu u vrijeme uskrsnuća pravednih.«

Gozba u kraljevstvu

(Mt 22,1–10)

¹⁵ Kad je ovo čuo jedan od onih što su sjedili s njim za stolom, rekao je Isusu: »Blago onome tko bude jeo na gozbi u Božjem kraljevstvu!«

¹⁶ A Isus mu je rekao: »Neki je čovjek pripremao veliku večeru i pozvao je mnogo ljudi. ¹⁷ Kad je došlo vrijeme da večera počne, poslao je svoga slugu da poruči uzvanicima: 'Dodite, sve je spremno!' ¹⁸ A oni su svi odreda počeli nalaziti isprike. Prvi mu je rekao: 'Kupio sam njiivu i moram je ići vidjeti. Molim te, ispričaj me!' ¹⁹ Drugi je rekao: 'Kupio sam pet pari volova i spremam se iskušati ih. Molim te, ispričaj me!' ²⁰ Jedan je pak rekao: 'Oženio sam se i zato ne mogu doći.' ²¹ Kad se sluga vra-

* 13:35 Citat iz Ps 118,26.

tio, prenio je sve svome gospodaru. On se na to razljutio i rekao svom sluzi: 'Izađi brzo na gradske ulice i u uličice i dovedi ovamo siromahe, bogalje, slijepe i hrome!' ²² Sluga je rekao: 'Gospodaru, učinio sam što si zapovjedio, ali još uvijek ima mjesta.' ²³ A gospodar je rekao sluzi: 'Izađi na putove i duž ograda i natjeraj ljude da dođu, da se moja kuća napuni!' ²⁴ Jer kažem ti, ni jedan od onih koji su bili pozvani neće okusiti ništa od moje večere.'«

Potpuna predanost Isusu

(Mt 10,37–38)

²⁵ Mnoštvo je naroda išlo za Isusom. On se okrenuo i rekao im: ²⁶ »Ako tko dođe k meni, a ne voli me više nego što voli oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa čak i vlastiti život, taj ne može biti moj učenik. ²⁷ Tko ne nosi svoj križ i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik. ²⁸ Ako tko od vas želi sagraditi kulu, neće li najprije sjesti i izračunati troškove da vidi ima li dovoljno da gradnju privede kraju? ²⁹ Inače bi se moglo dogoditi da postavi temelje, a ne mogne dovršiti gradnju. Tako će ga svi koji to budu vidjeli početi ismijavati i govoriti: ³⁰ 'Ovaj je počeo graditi, ali nije mogao dovršiti.'

³¹ Ako neki kralj odlazi u rat protiv drugoga kralja, neće li prvo sjesti i razmisliti može li se sa svojih deset tisuća ljudi suprotstaviti onome koji ide na njega s dvadeset tisuća ljudi? ³² Ako to ne može, poslat će izaslanike i pitati za uvjete mira još dok je njegov neprijatelj daleko. ³³ Isto tako, dakle, nitko od vas tko se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik.«

Sol svijetu

(Mt 5,13; Mk 9,50)

³⁴ »Sol je dobra. Ali ako izgubi svoj okus, što će joj ga vratiti? ³⁵ Nije više dobra ni za tlo ni za gnojivo, nego se baca.

Tko ima uši, neka čuje!«

Izgubljena ovca

(Mt 18,12–14)

15 Mnogi poreznici i grešnici skupljali su se oko Isusa da ga čuju. ² A farizeji i učitelji Zakona počeli su mrmljati i govoriti: »Ovaj čovjek prima grešnike i jede s njima.«

³ Zato im je Isus ispričao sljedeću usporedbu: ⁴ »Recimo da netko od vas ima stotinu ovaca i izgubi jednu od njih. Zar neće ostaviti u pustoši onih devedeset i devet i krenuti u potragu za onom izgubljenom sve dok je ne nađe? ⁵ A kad je nađe, stavit će je radosno na ramena. ⁶ Kad dođe kući, pozvat će svoje prijatelje i susjede i reći im: 'Radujte se sa mnom jer sam našao svoju izgubljenu ovcu!' ⁷ Kažem vam, tako će i na nebu biti više radosti zbog jednoga grešnika koji se obrati, nego zbog devedeset i devet pravednika koji se ne trebaju obratiti.

⁸ Recimo da žena ima deset srebrnjaka*. Ako izgubi jedan, zar neće upaliti svjetiljku, pomesti kuću i pomno ga tražiti dok ga ne nađe? ⁹ A kad ga nađe, pozvat će svoje prijateljice i susjede i reći im: 'Radujte se sa mnom, jer sam našla srebrnjak koji sam izgubila!' ¹⁰ Kažem vam, ista je takva radost među Božjim anđelima zbog jednoga grešnika koji se obrati.«

Izgubljeni sin

¹¹ Zatim je rekao: »Bio jedan čovjek koji je imao dva sina. ¹² Mlađi je rekao

* 15:8 *srebrnjak* Grčki »drahma«, vrijednosti prosječne nadnice.

ocu: 'Oče, daj mi dio imanja koji mi pripada!' I otac je podijelio sinovima svoje bogatstvo. ¹³Nedugo zatim mlađi je sin uzeo svoje stvari i krenuo u daleku zemlju. Tamo je razuzdano živio i potrošio sav novac. ¹⁴Uskoro je nastala velika glad u cijeloj zemlji i on se našao u oskudici. ¹⁵Otišao je i zaposlio se kao najamnik kod stanovnika te zemlje. Gospodar ga je poslao u polje da čuva svinje. ¹⁶Mlađić je čeznuo da se najede ljsusaka od rogača kojima su se hranile svinje, ali mu ih nitko nije dao. ¹⁷Tada je došao sebi i rekao: 'Svi najamnici moga oca imaju obilje hrane, a ja ovdje umirem od gladi. ¹⁸Ustat ću, otići svome ocu i reći mu: Oče, sagriješio sam protiv Boga i protiv tebe. ¹⁹Nisam više dostojan zvati se tvojim sinom. Primi me kao jednog od svojih najamnika!' ²⁰Ustao je i otišao svom ocu. Dok je još bio daleko, otac ga je ugledao i sažalio se nad njim. Potrčao je, zagrlio sina i izljubio ga. ²¹Sin mu je rekao: 'Oče, sagriješio sam protiv Boga i protiv tebe. Nisam više dostojan zvati se tvojim sinom!' ²²A otac je rekao slugama: 'Požurite! Donesite najbolju odjeću i u nju ga odjenite! Na ruku mu stavite prsten, a na noge sandale! ²³I donesite utovljeno tele! Zakoljite ga pa da jedemo i slavimo! ²⁴Jer je ovaj moj sin bio mrtav i vratio se u život. Bio je izgubljen, a sada je nađen.' I počeli su slaviti.«

Stariji sin

²⁵»Stariji sin bio je u polju. Kad se približio kući, začuo je glazbu i ples. ²⁶Pozvao je slugu i upitao ga što se to događa. ²⁷Sluga mu je odgovorio: 'Došao je tvoj brat. Vratio se živ i zdrav, pa je tvoj otac zaklao utovljeno tele.' ²⁸Stariji sin se razljutio i nije htio ući u kuću pa je otac izašao i počeo ga moliti. ²⁹A sin je odgovorio ocu: 'Gle, sve ove godine služio sam ti i nikada nisam prekršio

tvoju zapovijed. A ti mi nikad nisi dao ni jare da se provedelim sa svojim prijateljima. ³⁰A sada, kad ti je došao ovaj sin, koji je s bludnicama potrošio sve tvoje bogatstvo, za njega si zaklao utovljeno tele.' ³¹Otac mu je rekao: 'Sine moj, ti si uvijek sa mnom i sve što imam tvoje je. ³²Ali morali smo proslaviti i veseliti se, jer tvoj je brat bio mrtav i vratio se u život. Bio je izgubljen, a sad je nađen.'«

Instinsko bogatstvo

16 Isus je rekao svojim učenicima: »Bio jednom neki bogataš i imao je upravitelja kojeg su optužili da rasipa njegovo imanje. ²Bogataš je pozvao upravitelja i rekao mu: 'Što to čujem o tebi? Podnesi račun o svome upravljanju. Ne možeš više biti upravitelj.' ³Na to je ovaj rekao u sebi: 'Što da napravim? Gospodar mi oduzima upraviteljsko mjesto. Nisam dovoljno jak da kopam, a prositi me sram. ⁴Znam što ću: učinit ću tako da će me ljudi, kad više ne budem upravitelj, primati k sebi u kuću.' ⁵I pozvao je k sebi sve gospodareve dužnike jednog po jednog. Prvome je rekao: 'Koliko si dužan mom gospodaru?' ⁶Dužnik je odgovorio: 'Stotinu mjerica maslinova ulja.' Upravitelj je rekao: 'Uzmi svoj račun i brzo napiši pedeset!' ⁷Drugoga je upitao: 'A ti, koliko ti duguješ?' Ovaj je odgovorio: 'Stotinu mjerica pšenice.' Upravitelj je rekao: 'Uzmi svoj račun i napiši osamdeset!' ⁸Kasnije je gospodar pohvalio nepoštena upravitelja zbog njegove snalažljivosti. Da, ljudi ovoga svijeta mudriji su od duhovnih ljudi u ophođenju prema sebi sličnima. ⁹Kažem vam, stecite prijatelje svojim svjetovnim bogatstvom pa ćete, kad ono nestane, biti primljeni u vječni dom. ¹⁰Čovjeku kojemu se može vjerovati u malome, može se vjerovati i u velikom. A čovjek koji je nepošten u malome, bit će nepošten i u velikom. ¹¹Ako vam se nije

moglo vjerovati u pogledu svjetovnoga bogatstva, tko će vam povjeriti istinsko bogatstvo? ¹²A ako vam se nije moglo vjerovati u pogledu tuđega vlasništva, tko će vam dati vaše?

¹³Ni jedan sluga ne može služiti dvojici gospodara; ili će jednoga mrziti, a drugoga voljeti, ili će jednomu biti odan, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu*.«

Božji Zakon

(Mt 11,12–13)

¹⁴Farizeji, koji su bili lakomi, čuli su sve ovo i podsmjehivali se Isusu. ¹⁵A on im je rekao: »Vi ste ti koji se volite praviti dobri pred ljudima, ali Bog zna vaša srca. Ono što ljudi smatraju vrijednim, Bogu se gadi.

¹⁶Zakon i proroci bili su na snazi do Ivana. Od tada se propovijeda Radosna vijest o Božjem kraljevstvu i svatko navaljuje da u njega uđe. ¹⁷Pa ipak, lakše će nestati i nebo i zemlja, nego što će ijedna točkica Zakona propasti.«

Nerazrješivost ženidbe

¹⁸»Svatko tko se rastavi od svoje žene i oženi drugom, čini preljub. I onaj tko se oženi razvedenom ženom, čini preljub.«

Bogataš i Lazar

¹⁹»Bio jednom neki bogataš. Odijevao se u najbolju odjeću i svakodnevno se obilno gostio. ²⁰A siromašni čovjek po imenu Lazar ležao je pred njegovim vratima sav u čirevima. ²¹Čeznuo je da se najede mrvica s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve. ²²Jednoga dana siromah je umro i anđeli su ga odnijeli u Abrahamovo naručje. I bogataš je umro i pokopali su ga. ²³Dospio je u svijet mrtvih i ondje bio na mukama. Kad je pogledao uvis, u

daljini je spazio Abrahama, a u njegovu krilu Lazara. ²⁴Povikao je i rekao: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da namoči vršak prsta u vodu i rashladi mi jezik, jer se mučim u ovoj vatri!' ²⁵A Abraham je rekao: 'Sine moj, sjeti se da si za svoga života primio svoje dobro, dok je Lazar primio zlo. Ali sada je on ovdje utješén, a ti se mučiš. ²⁶Osim toga, između nas i vas je velik ponor. Oni koji oдавde žele doći k vama ne mogu, niti tko od vas može doći k nama.'

²⁷Bogataš je rekao: 'Onda te molim, oče, pošalji Lazara u kuću moga oca, ²⁸jer imam petero braće. Neka ih upozori da i oni ne dođu na ovo mjesto muka!' ²⁹A Abraham je odgovorio: 'Imaju Mojsija i proroke. Neka njih slušaju!' ³⁰Bogataš je odgovorio: 'Neće, oče Abrahame, ali ako tko od mrtvih dođe k njima, obratit će se.' ³¹A Abraham mu je odgovorio: 'Ako ne slušaju Mojsija i proroke, neće poslušati ni onoga koji ustane od mrtvih.'«

Grieh i oprost

(Mt 18,6–7; 21–22; Mk 9,42)

17 Isus je rekao svojim učenicima: »Mnogo će toga navoditi ljude na grijeh, ali jao onome tko ga prouzroči! ²Bilo bi bolje za njega da mu objese mlinski kamen oko vrata i bace u more, nego da navede na grijeh jednoga od ovih malenih. ³Čuvajte se!

Ako tvoj brat griješi, ukori ga! Ako se pokaje, oprosti mu! ⁴I ako sedam puta na dan sagriješi protiv tebe i sedam puta dođe k tebi i kaže ti: 'Kajem se', oprosti mu!«

Vjera

⁵Tada su apostoli rekli Gospodinu: »Daj nam više vjere!«

*16:13 *bogatstvu* Doslovno: mamonu. Mamon znači novac ili bogatstvo.

⁶ A Gospodin im je odgovorio: »Kad bi vam vjera bila velika kao gorušičino zrno, mogli biste reći ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i posadi u more' i on bi vas poslušao.«

Dobri sluga

⁷ »Recimo da netko od vas ima slugu koji ore ili se brine za ovce. Kad se sluga vrati iz polja, hoće li mu reći: 'Dođi sada, sjedni i jedi'? ⁸ Neće li mu umjesto toga reći ovako: 'Priredi mi večeru! Opaši pregaču i posluži me jelom i pićem! A poslije toga možeš i ti jesti i piti.' ⁹ Duguje li sluzi zahvalnost zato što je učinio ono što mu je bilo zapovjedbano? ¹⁰ Isto je i s vama: kad završite sve ono što vam je zapovjedbano, trebali biste reći: 'Sluge smo koje ne zaslužuju pohvale; učinili smo samo što nam je bila dužnost.'«

Zahvalnost

¹¹ Dok je Isus išao prema Jeruzalemu, prolazio je uz granicu Samarije i Galileje. ¹² Na ulazu u jedno selo sreo je deset gubavaca. ¹³ Stojeći na udaljenosti, povikali su iz svega glasa: »Isuse, Gospodaru, smiluj nam se!«

¹⁴ Kad ih je Isus ugledao, rekao im je: »Pokažite se svećenicima!«*

Na putu k svećenicima, bili su iscijeljeni. ¹⁵ Kad je jedan od njih vidio da je ozdravio, vratio se k Isusu i iz svega glasa slavio Boga. ¹⁶ Pao je pred Isusove noge i zahvalio mu. Taj je čovjek bio Samarijanac. ¹⁷ Isus mu je rekao: »Zar se nisu sva deseterica očistila od gube? Gdje je ostalih devet? ¹⁸ Zar se ni jedan od njih, osim ovoga stranca, nije vratio da iskaže zahvalnost Bogu?« ¹⁹ Zatim

mu je rekao: »Ustani i idi! Tvoja te vjera učinila zdravim.«

Božje je kraljevstvo među vama

(Mt 24,23–28; 37–41)

²⁰ Kad su farizeji jednom pitali Isusa kad će doći Božje kraljevstvo, on im je odgovorio: »Božje kraljevstvo ne dolazi tako da ga ljudi vide.

²¹ Ljudi neće reći: 'Ovdje je!' ili 'Ondje je!' jer je Božje kraljevstvo među vama.«

²² A svojim je učenicima rekao: »Doći će vrijeme kad ćete čeznuti da vidite makar jedan dan Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti. ²³ A ljudi će vam reći: 'Ondje je!' ili 'Ovdje je!' Ne idite onamo i ne slijedite ih! ²⁴ Jer toga dana dolazak Sina Čovječjega bit će poput munje koja bljesne i osvijetli nebo s jednoga kraja na drugi. ²⁵ Ali najprije će on mnogo toga pretrpjeti i ljudi ovoga naraštaja će ga odbaciti. ²⁶ Kao što je bilo u vrijeme Noe, tako će biti u dane Sina Čovječjeg: ²⁷ ljudi su jeli, pili, ženili se i udavali, sve dok Noa nije ušao u arku. Tada je došao potop i sve ih pobio. ²⁸ Bit će kao što je bilo i u Lotovo vrijeme: ljudi su jeli, pili, kupovali, prodavali, sadili i gradili. ²⁹ Ali onoga dana kad je Lot izašao iz Sodome, s neba je udarila vatra i sumpor i svi su bili pobijeni. ³⁰ Tako će biti i na dan kad se pojavi Sin Čovječji.

³¹ Onaj tko se toga dana zatekne na krovu, neka ne silazi u kuću po svoje stvari! Isto tako, ako tko bude u polju, neka se ne vraća! ³² Sjetite se Lotove žene! ³³ Tko se bude trudio sačuvati svoj život, izgubit će ga. A tko god izgubi svoj život, dobit će ga. ³⁴ Kažem vam, te noći dvojica će ležati u jednoj sobi. Jedan će se uzeti, a drugi ostaviti. ³⁵ Dvije će žene

*17:14 *Pokažite se svećenicima* Prema Mojsijevu zakonu, svećenik je morao potvrditi da je gubavac ozdravio.

zajedno mljeti žito; jedna će se uzeti, a druga ostaviti.« [36] *

³⁷ Učenici su ga pitali: »Gdje će to biti, Gospodine?«

A on im je odgovorio: »Gdje leže mrtva tijela, ondje će se skupljati i lešinari.«

Ustrajna molitva

18 Isus je zatim poučio sljedbenike da uvijek trebaju moliti i nikada ne posustati. ² Ispričao im je usporedbu: »U jednom gradu živio je neki sudac. Nije se bojao Boga i nije mu bilo stalo do ljudi. ³ U tom gradu živjela je i neka udovica. Stalno je dolazila sucu i molila ga: 'Pobrine se da dobijem spor protiv onoga koji me tuži!' ⁴ Dugo vremena sudac nije htio ni čuti za to, ali je na kraju rekao u sebi: 'Iako se ne bojim Boga i nije mi stalo do mišljenja ljudi, ⁵ branit ću ovu udovicu jer ako je ne obranim, dosađivat će mi dok me ne zamori svojom upornošću.'«

⁶ Zatim je Gospodin rekao: »Pripazite na riječi nepravednoga suca! ⁷ Zar se Bog neće pobrinuti za one koji mu pripadaju i koji vape prema njemu danju i noću? Zar će odugovlačiti s pomoći? ⁸ Kažem vam, pobrinut će se da dobiju pravdu, i to brzo. Ali kada dođe Sin Čovječji, hoće li na zemlji naći one koji mu vjeruju?«

Farizej i poreznik

⁹ Bilo je tu onih koji su bili uvjereni u svoju pravednost i s visoka su gledali na druge ljude. Njima je Isus ispričao ovu usporedbu: ¹⁰ »Dva su čovjeka došla u Hram pomoliti se: jedan je bio farizej, a drugi poreznik. ¹¹ Farizej je stajao sâm i ovako u sebi molio: 'O Bože, hvala ti što nisam kao drugi koji su pohlepni, varalice, preljubnici ili kao ovaj poreznik.

¹² Postim dvaput na tjedan i dajem desetinu od svega što steknem.'

¹³ A poreznik je stajao podalje i nije se usudio ni podignuti oči prema nebu. Udarao se u prsa i govorio: 'Bože, smiluj se meni grešniku!' ¹⁴ Kažem vam, ovaj je čovjek otišao kući opravdan pred Bogom, a onaj prvi nije. Jer svatko tko se uzvisuje, bit će ponižen, a onaj koji se ponizi, bit će uzvišen.«

Poput malog djeteta

(Mt 19,13–15; Mk 10,13–16)

¹⁵ Ljudi su dovodili i malu djecu k Isusu da ih dotakne. Kad su to vidjeli njegovi učenici, prekorili su ih. ¹⁶ Ali Isus je pozvao djecu k sebi i rekao: »Pustite malu djecu da dođu k meni! Ne branite im, jer Božje kraljevstvo pripada takvima kao što su oni. ¹⁷ Istinu vam govorim. Svatko tko ne primi Božje kraljevstvo poput maloga djeteta, neće ući u njega.«

Isus i bogataš

(Mt 19,16–30; Mk 10,17–31)

¹⁸ A neki uglednik upitao je Isusa: »Dobri učitelju, što moram učiniti da naslijedim vječni život?«

¹⁹ Isus mu je rekao: »Zašto me zoveš 'dobri'? Nitko nije dobar, jedino Bog. ²⁰ Znaš koje su zapovijedi: 'Ne učini preljub, ne ubij, ne ukradi, ne svjedoči lažno, poštuju oca i majku!'«[†]

²¹ Ovaj je odgovorio: »Svega toga držim se još od svoje mladosti.«

²² Isus mu je na to rekao: »Ima nešto što ti nedostaje: prodaj sve što imaš i podijeli novac siromasima pa ćeš imati blago na nebu. Zatim dođi i slijedi me!«

²³ Ali kad je čovjek to čuo, vrlo se ražalostio jer je bio veoma bogat.

*17:35 Neki grčki rukopisi Evandjelja po Luki dodaju 36. redak: »Dvojica će raditi u polju; jedan će se uzeti, a drugi ostaviti.«

†18:20 Citat iz Izl 20,12–16; Pnz 5,16–20.

²⁴ Kad je Isus vidio kako je žalostan, rekao je: »Kako je teško bogatima ući u Božje kraljevstvo! ²⁵ Da, lakše će deva proći kroz iglene uši, nego što će bogataš ući u Božje kraljevstvo.«

²⁶ Oni koji su čuli što je rekao upitali su ga: »Tko se onda može spasiti?«

²⁷ Isus je odgovorio: »Ono što je ljudima nemoguće učiniti — Bogu je moguće.«

²⁸ Na to je Petar rekao: »Gledaj, mi smo ostavili sve što smo imali da bismo te slijedili!«

²⁹ A Isus im je odgovorio: »Istinu vam kažem: nema nikoga tko je radi Božjega kraljevstva ostavio kuću, ženu, braću, roditelje ili djecu, ³⁰ koji neće već sada primiti mnogo više, a u budućem svijetu i vječni život.«

Isusova smrt i uskrsnuće

(Mt 20,17–19; Mk 10,32–34)

³¹ Isus je pozvao u stranu Dvanaesticu i rekao im: »Pazite, idemo u Jeruzalem i sve što su proroci napisali o Sinu Čovječjem ispunit će se. ³² Da, predat će ga nežidovima u ruke, izrugivat će mu se, zlostavljati ga i pljuvati po njemu. ³³ Bičevat će ga i ubiti. A treći dan on će ustati od mrtvih.« ³⁴ Oni nisu razumjeli što im govori. Smisao njegovih riječi ostao im je nejasan.

Isus ozdravlja slijepca

(Mt 20,29–34; Mk 10,46–52)

³⁵ Dok se Isus približavao Jerihonu, neki je slijepac sjedio kraj puta i prosio.

³⁶ Kad je čuo mnoštvo koje je prolazilo pokraj njega, upitao je što se događa.

³⁷ Rekli su mu da upravo prolazi Isus iz Nazareta.

³⁸ Slijepac je povikao: »Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!«

³⁹ Oni sprijeda su ga ušutkavali, ali on je sve glasnije vikao: »Davidov sine, smiluj mi se!«

⁴⁰ Isus se zaustavio i zapovjedio da mu dovedu slijepca. Kad se čovjek približio, Isus ga je upitao: ⁴¹ »Što želiš da učinim za tebe?«

»Gospodine, želim progledati.«

⁴² Isus mu je rekao: »Progledaj, tvoja te vjera spasila!«

⁴³ Istoga trena čovjek je progledao. Krenuo je za Isusom slaveći Boga. Sav narod je to vidio i slavio Boga.

Isus kod Zakeja

19 Isus je ušao u Jerihon i prolazio gradom. ² U njemu je živio neki čovjek koji se zvao Zakej. On je bio glavni poreznik i vrlo bogat čovjek. ³ Želio je vidjeti tko je Isus, ali je bio niska rasta pa od silnoga naroda nije mogao ništa vidjeti. ⁴ Stoga je otrčao naprijed do mjesta kuda je Isus trebao proći i popeo se na divlju smokvu da bi bolje vidio. ⁵ Kad je Isus došao do tog mjesta, pogledao je prema gore i rekao Zakeju: »Siđi brzo, Zakeju! Danas ću biti tvoj gost.«

⁶ Zakej je brzo sišao i sav sretan ga srdačno primio u kuću. ⁷ Svi su to vidjeli i počeli mrmljati: »Otišao je u goste grešniku.«

⁸ A Zakej je ustao i rekao Gospodinu: »Gledaj, Gospodine, polovicu svega što imam dat ću siromašnima. A ako sam ikoga u čemu prevario, vratit ću mu četverostruko.«

⁹ Isus mu je rekao: »Danas je spasenje došlo u ovu kuću jer je i ovaj čovjek Abrahamov sin. ¹⁰ Sin Čovječji došao je potražiti i spasiti izgubljene.«

Koristiti povjerene darove

(Mt 25,14–30)

¹¹ Kako se Isus približavao Jeruzalemu, ljudi su mislili da će odmah nas-

tupiti Božje kraljevstvo. ¹² Isus je znao što misle pa im je ispričao sljedeću usporedbu: »Neki čovjek plemenita roda otišao je u daleku zemlju da ga proglase kraljem i da se zatim vrati kući.

¹³ Pozvao je deset slugu, dao svakomu isti iznos novca* i rekao: 'Ulažite novac u poslove dok se ja ne vratim!' ¹⁴ Ali njegovi su ga sugrađani mrzili i poslali su za njim svoje predstavnike da prenesu ljudima te zemlje: 'Ne želimo da nam ovaj čovjek bude kralj!'

¹⁵ No, on je ipak postao kraljem i vratio se kući. Zatim je poslao po slugu kojima je dao novac da vidi kakvu su zaradu ostvarili. ¹⁶ Prvi sluga pristupio je i rekao: 'Gospodaru, s tvojim novcem zaradio sam još deset puta toliko.' ¹⁷ Gospodar mu je rekao: 'Dobro si napravio, dobri slugo! Zato što si bio vjieran u malome, vladat ćeš nad deset gradova.' ¹⁸ Zatim mu je pristupio drugi sluga i rekao: 'Gospodaru, s tvojim novcem zaradio sam još pet puta toliko.' ¹⁹ Tom je slugi rekao: 'A ti ćeš vladati nad pet gradova.' ²⁰ Tada mu je i treći sluga rekao: 'Gospodaru, evo ti tvoj novac koji sam sakrio u rupčiću!' ²¹ Bojao sam te se jer si tvrd čovjek. Uzimaš što nisi pohranio i žanješ što nisi posijao.' ²² A Gospodar mu je rekao: 'Suditi ću ti na osnovi tvojih vlastitih riječi, zli slugo! Znao si da sam tvrd čovjek i da uzimam što nisam pohranio i žanjem što nisam sijao. ²³ Pa zašto onda nisi položio moj novac u banku, da ga, kada dođem, podignem s kamatama?' ²⁴ A onima što su stajali pokraj njega rekao je: 'Uzmite mu novac i dajte ga onomu koji ima deset puta toliko!' ²⁵ A oni su mu rekli: 'Gospodaru, pa on već ima deset puta više.' ²⁶ 'Kažem vam', odgovorio im je

gospodar, 'svakomu koji ima dat će se još, a onomu koji nema oduzet će se i ono što ima. ²⁷ A što se tiče mojih neprijatelja koji me nisu htjeli za kralja, dovedite ih ovamo i pogubite preda mnom!'

Isus ulazi u Jeruzalem

(Mt 21,1–11; Mk 11,1–11; Iv 12,12–19)

²⁸ Nakon što im je to rekao, Isus je krenuo dalje, prema Jeruzalemu. ²⁹ Kad je stigao nedaleko od Betfage i Betanije, gradova u blizini Maslinske gore, poslao je naprijed dvojicu svojih učenika i rekao im: ³⁰ »Pođite u ovo selo ispred vas! Čim uđete, naći ćete privezano magare koje još nikada nitko nije jahao. Odvežite ga i dovedite ovamo! ³¹ A ako vas tko upita zašto ga odvezujete, recite: 'Trebam Gospodinu.'«

³² Dvojica učenika otišla su u selo i našla magare, kako im je Isus i bio rekao.

³³ Dok su ga odvezivali, vlasnici su ih pitali: »Zašto odvezujete magare?«

³⁴ Učenici su odgovorili: »Trebam Gospodinu.« ³⁵ I doveli su magare Isusu, stavili na njega svoje ogrtače i posjeli Isusa na magare. ³⁶ Dok je Isus išao prema Jeruzalemu, ljudi su prostirali svoje ogrtače po putu.

³⁷ A kad se Isus približio obronku Maslinske gore, mnoštvo sljedbenika počelo je iz svega glasa radosno slaviti Boga za sva čuda koja su vidjeli. ³⁸ Govorili su:

»Blagoslovljen kralj koji dolazi u Gospodnje ime!†

Mir na nebu i slava na visini!«

³⁹ Neki farizeji iz mnoštva rekli su mu: »Učitelju, ukori svoje sljedbenike!«

⁴⁰ A on im je odgovorio: »Kažem vam, ako oni budu šutjeli, kamenje će vikati.«

*19:13 *isti iznos novca* Doslovno: minu. Mina je vrijedila kao tromjesečna plaća radnika.

†19:38 Citat iz Ps 118,26.

Isus plače nad Jeruzalemom

⁴¹ Kad je stigao nadomak grada i ugledao ga, zaplakao je nad njim ⁴² i rekao: »Kad bi barem danas znao što će ti donijeti mir, ali ti to sada ne vidiš! ⁴³ Doći će vrijeme kad će tvoji neprijatelji podići bedeme oko tebe i okružiti te sa svih strana. ⁴⁴ Svrnit će sa zemljom tebe i tvoju djecu. Neće ostati ni kamen na kamenu unutar tvojih zidova, jer nisi prepoznao vrijeme kad je Bog došao k tebi.«

Isus u Hramu

(Mt 21,12–17; Mk 11,15–19; Iv 2,13–22)

⁴⁵ Isus je otišao u Hram i počeo tjerati iz njega sve koji su u njemu trgovali. ⁴⁶ Rekao je: »Zapisano je: 'Moja kuća bit će kuća molitve'.^{*} A vi ste je pretvorili u 'razbojničku špilju.'[†]

⁴⁷ Isus je svaki dan poučavao u Hramu. Vodeći svećenici, učitelji Zakona i neki narodni glavari htjeli su ga ubiti, ⁴⁸ ali kako je sav narod pozorno slušao svaku riječ koju je Isus govorio, nisu nalazili načina kako da ga ubiju.

Odakle Isusu vlast?

(Mt 21,23–27; Mk 11,27–33)

20 Jednom je Isus poučavao u Hramu i objavljuvao ljudima Radosnu vijest. Vodeći svećenici i učitelji Zakona došli su k njemu zajedno sa židovskim vođama ² pa mu rekli: »Kaži nam, kojim pravom činiš sve to? Tko te je ovlastio?«

³ Isus im je odgovorio: »I ja ću vama postaviti jedno pitanje. Kažite mi: ⁴ je li Ivanovo krštenje bilo od Boga ili od ljudi?« ⁵ Oni su počeli razmatrati pitanje među sobom: »Ako kažemo: 'od

Boga', on će reći: 'zašto mu onda niste vjerovali?' ⁶ A ako kažemo: 'od ljudi', svi će nas kamenovati, jer su uvjereni da je Ivan bio prorok.« ⁷ I tako su mu odgovorili da ne znaju odakle je Ivanovo krštenje.

⁸ Tada im je Isus rekao: »Ni ja vama neću reći kojim pravom ovo činim.«

Bog šalje svoga Sina

(Mt 21,33–46; Mk 12,1–12)

⁹ Isus je zatim ispričao narodu sljedeću usporedbu: »Neki je čovjek posadio vinograd, iznajmio ga vinogradarima i otputovao na dulje vrijeme. ¹⁰ Kad je došlo vrijeme berbe, poslao je slugu k vinogradarima da mu predaju njegov dio uroda. Ali vinogradari su pretukli slugu i poslali ga natrag praznih ruku. ¹¹ Čovjek je zatim poslao drugog slugu, ali i njega su pretukli, izrugali ga i poslali natrag praznih ruku. ¹² Poslao im je i trećeg slugu, ali i njega su izranili i izbacili. ¹³ Na to je vlasnik vinograda rekao: 'Što da učinim? Poslat ću svoga voljenog sina. Možda će njemu iskazati poštovanje.' ¹⁴ Ali kad su ga vinogradari ugledali, posavjetovali su se i rekli: 'Ovo je nasljednik. Ubijmo ga, pa će nasljedstvo pripasti nama!' ¹⁵ I tako su ga vinogradari izbacili iz vinograda i ubili.

Što će, dakle, vlasnik vinograda učiniti s njima? ¹⁶ Doći će i pogubiti ih, a vinograd dodijeliti drugima.«

Kad su ljudi to čuli, rekli su: »To se nikada ne smije dogoditi!« ¹⁷ A Isus ih je pogledao i rekao: »Što onda znači ono što je pisano:

'Kamen koji su graditelji odbacili postao je ugaonim kamenom.'[‡]

¹⁸ Svatko tko padne na njega razbit će se, a onaj na koga on padne bit će smravljen.«

^{*}19:46 Citat iz Iz 56,7.

[†]19:46 Citat iz Jr 7,11.

[‡]20:17 Citat iz Ps 118,22.

¹⁹ Učitelji Zakona i vodeći svećenici znali su da je ova usporedba namijenjena njima. Htjeli su istoga trena uhititi Isusa, ali bojali su se naroda.

Plaćanje poreza

(Mt 22,15–22; Mk 12,13–17)

²⁰ Učitelji Zakona i svećenici pratili su Isusa i slali za njim uhode koji su se pretvarali da su iskreni kako bi ga uhvatili u riječi, da bi ga predali vladajućem upravitelju. ²¹ Stoga su ga uhode upitale: »Učitelju, znamo da govoriš i poučavaš istinu i da kod tebe nema pristranosti, već da ispravno učiš Božjem putu. ²² Je li ispravno da mi plaćamo porez caru ili nije?«

²³ Isus je bio svjestan njihova lukavstva pa im je rekao: ²⁴ »Pokažite mi srebrnjak! Čija je to slika i čije ime na njemu?«

²⁵ Oni su odgovorili: »Carevo.« A on im je rekao: »Onda dajte caru ono što je carevo, a Bogu ono što je Božje.«

²⁶ I nisu ga pred narodom mogli uhvatiti u riječi. Njegov odgovor zadivio ih je pa su zašutjeli.

O uskrsnuću

(Mt 22,23–33; Mk 12,18–27)

²⁷ Neki saduceji došli su k Isusu — saduceji smatraju da nema uskrsnuća — i upitali ga: ²⁸ »Učitelju, Mojsije nam je zapisao da ako oženjen čovjek umre bez djece, njegov se brat treba oženiti njegovom udovicom i s njom imati djecu na ime svoga brata.* ²⁹ Bilo je sedmero braće. Prvi se oženio i umro bez djece. ³⁰ Zatim se drugi oženio bratovom udovicom, ³¹ a nakon toga i treći. Ista sudbina snašla je svu sedmoricu: umrli su, a da nisu imali djece. ³² Poslije je um-

rla i žena. ³³ O uskrsnuću mrtvih, čija će ona biti žena kad su je sva sedmorica imala za ženu?«

³⁴ Tada im je Isus rekao: »Ljudi ovoga svijeta žene se i udaju, ³⁵ ali oni koji su dostojni uskrsnuća od mrtvih, nakon ovoga života, neće se ni ženiti ni udavati. ³⁶ Oni neće moći više ni umrijeti jer će biti poput anđela. Oni su Božja djeca jer su djeca uskrsnuća. ³⁷ Ali u slučaju s gorućim grmom čak je i Mojsije jasno pokazao da ljudi ustaju od mrtvih jer je nazvao Gospodina 'Bogom Abrahama, Izaka i Jakova.'† ³⁸ A Bog nije Bog mrtvih nego živih jer oni koji mu pripadaju — žive.«

³⁹ Na to su neki učitelji Zakona odgovorili: »Učitelju, dobro si rekao!« ⁴⁰ I nitko ga se više nije usudio ništa pitati.

Davidov sin

(Mt 22,41–46; Mk 12,35–37)

⁴¹ Isus im je zatim rekao: »Kako to da Krista nazivaju Davidovim sinom? ⁴² Pa David sâm kaže u knjizi Psalama:

'Gospodin je rekao mom Gospodinu:

Sjedni s moje desne strane,

⁴³ dok ne stavim tvoje neprijatelje pod tvoju vlast.‡

⁴⁴ Znači, David ga zove 'Gospodinom'. Pa kako onda Krist može biti Davidov sin?«

Učitelji Zakona

(Mt 23,1–36; Mk 12,38–40; Lk 11,37–54)

⁴⁵ Dok je narod to slušao, Isus se obratio svojim učenicima: ⁴⁶ »Čuvajte se učitelja Zakona! Oni vole hodati uokolo u dugim haljama i vole da ih na trgovima pozdravljaju s poštovanjem. Vole najbolja mjesta u sinagogama i počasna

*20:28 ako ... svoga brata Vidi Pnz 25,5.

†20:37 Bogom ... Jakova Vidi Izl 3,6.

‡20:43 Citat iz Ps 110,1.

mjesta na gozbama. ⁴⁷Na prijevaru uzimaju imovinu udovicama, a mole duge molitve da se prikažu pobožnima. Oni će biti strože suđeni.«

Istinsko davanje

(Mk 12,41–44)

21 Isus je pogledao i vidio kako bogataši ubacuju svoje darove u hramsku kutiju za priloge. ²Zatim je ugledao siromašnu udovicu kako ubacuje dva bakrena novčića*. ³Rekao je: »Govorim vam istinu. Ova siromašna udovica ubacila je više nego itko od njih. ⁴Jer svi su oni dali od svoga viška, a ona je od svojeg siromaštva dala sve što je imala za život.«

Uništenje Hrama

(Mt 24,1–14; Mk 13,1–13)

⁵Neki Isusovi učenici razgovarali su o izgledu Hrama, o tome kako je sagrađen od najljepšega kamena i ukrašen zavjetnim darovima, a Isus je rekao:

⁶»Doći će vrijeme kada od svega što vidite neće ostati ni kamen na kamenu: sve će biti razoreno.«

⁷Oni su ga upitali: »Učitelju, kada će to biti? Kako ćemo znati da se to treba uskoro dogoditi?«

⁸A on im je odgovorio: »Čuvajte se da vas ne prevare! Jer mnogi će doći u moje ime i reći: 'Ja sam taj' i 'Bliži se vrijeme'. Ne slijedite ih! ⁹I nemojte se bojati kad čujete za ratove i pobune. Sve se to najprije mora dogoditi, ali kraj neće doći odmah.«

¹⁰Zatim im je rekao: »Jedan će narod ustati protiv drugog naroda i jedno kraljevstvo protiv drugoga. ¹¹Bit će velikih potresa, gladi i pošasti na raznim mjestima. Dogodit će se strašne stvari i na nebu će se pojaviti zapanjujuća upozorenja.

¹²Ali prije nego što se sve to dogodi, zatvarat će vas i progoniti. Predavat će vas u sinagoge na suđenje i slati u zatvore. Zbog mene će vas dovoditi pred kraljeve i upravitelje. ¹³Vama će to biti prilika da svjedočite o meni. ¹⁴Znajte stoga da nećete unaprijed trebati pripremati svoju obranu, jer ¹⁵ja ću vam dati mudrosti i riječi kojima se ni jedan vaš protivnik neće moći suprotstaviti niti ih opovrgnuti. ¹⁶Čak će vas i roditelji, braća, rodbina i prijatelji izdati; neke od vas će i ubiti. ¹⁷Svi će vas zbog mene mrziti, ¹⁸ali vama ni dlaka s glave neće pasti. ¹⁹Svojom ustrajnošću dobit ćete život.«

Uništenje Jeruzalema

(Mt 24,15–21; Mk 13,14–19)

²⁰»Kad vidite da je Jeruzalem opkoljen vojskama, znajte da će uskoro biti opustošen! ²¹Tada neka oni koji se zateknu u Judeji bježe u brda. Oni koji se zateknu u gradu neka izađu iz njega, a oni koji se zateknu u okolici neka ne ulaze u njega. ²²To će biti dani kazne u kojima će se ispuniti sve što je zapisano. ²³Trudnicama i dojiljama bit će posebno teško u to vrijeme jer će velika nevolja snaći ovu zemlju. Božji gnjev past će na ovaj narod. ²⁴Neki će biti pobijeni mačem, a drugi odvedeni u zarobljeništvo diljem svijeta. Nežidovi će gaziti Jeruzalem sve dok se njihovo vrijeme ne ispuni.«

Ne bojte se!

(Mt 24,29–31; Mk 13,24–27)

²⁵»Pojavit će se znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a narode na zemlji zahvatit će očaj i neizvjesnost zbog huke uzburkana mora. ²⁶Ljudi će klonuti od straha i užasa zbog onoga što će snaći zemlju, jer će se sklad nebeskih tijela

*21:2 dva bakrena novčića Doslovno: dvije lepte.

poremetiti. ²⁷I tada će vidjeti Sina Čovječjega kako dolazi na oblaku u velikoj slavi i moći. ²⁸Kad se sve to počne događati, uspravite se i dignite glave jer se bliži vaše oslobođenje!»

Isusove riječi ostaju zauvijek

(Mt 24,32–35; Mk 13,28–31)

²⁹Zatim im je ispričao usporedbu: »Pogledajte smokvu i ostalo drveće! ³⁰Čim vidite da počnu listati, i sami znate da je ljeto blizu. ³¹Isto tako, kad vidite da se ovo događa, znajte da je Božje kraljevstvo blizu!

³²Govorim vam istinu. Oni koji sada žive neće umrijeti prije nego što se sve to dogodi. ³³Nebo i zemlja će nestati, ali moje riječi neće nikada nestati.«

Budite budni!

³⁴»Čuvajte se da vam srca ne otupe od raspuštenosti, pijanstva i tjeskobnih briga i da vas taj dan ne iznenadi kao zamka, ³⁵jer će doći na sve stanovnike čitave Zemlje. ³⁶U svakom trenutku budite budni i molite da biste mogli sigurno prebroditi sve što dolazi i spremno stati pred Sina Čovječjega.«

³⁷Isus je danju poučavao u Hramu, a svaku večer odlazio bi i provodio noći na Maslinskoj gori. ³⁸A narod bi ustajao rano ujutro i odlazio u Hram da ga sluša.

Urota protiv Isusa

(Mt 26,1–5; 14–16; Mk 14,1–2; 10–11; Iv 11,45–53)

22 Bližio se Blagdan beskvasnih kruhova zvan Pasha. ²Vodeći svećenici i učitelji Zakona tražili su način kako da ubiju Isusa, ali bojali su se naroda.

Juda

(Mt 26,14–16; Mk 14,10–11)

³Tada je sotona ušao u Judu, zvanog Iskariot, koji je bio jedan od

Dvanaestorice. ⁴On je otišao dogovoriti se s vodećim svećenicima i hramskim stražarima kako da im izruči Isusa. ⁵Ovi su se vrlo razveselili tome i obećali mu zauzvrat dati novac. ⁶Juda je to prihvatio i čekao povoljan trenutak da im izruči Isusa, kad u blizini ne bude naroda.

Priprema pashalne večere

(Mt 26,17–25; Mk 14,12–21; Iv 13,21–30)

⁷Došao je i dan beskvasnih kruhova, kad se žrtvuje pashalno janje. ⁸Isus je poslao Petra i Ivana te im rekao: »Idite i priredite nam pashalnu večeru!«

⁹Oni su ga pitali: »Gdje želiš da je priredimo?«

¹⁰Isus im je rekao: »Na ulasku u grad naići ćete na čovjeka koji nosi vrč vode. Idite za njim u kuću u koju on uđe! ¹¹Recite domaćinu: 'Učitelj te moli da nam pokažeš sobu u kojoj on i njegovi učenici mogu jesti pashalnu večeru.' ¹²Čovjek će vam onda pokazati veliku, uređenu gornju sobu. Tamo sve priredite!«

¹³Petar i Ivan su otišli. Našli su sve kako im je Isus rekao i priredili pashalnu večeru.

Posljednja večera

(Mt 26,26–30; Mk 14,22–26; 1Kor 11,23–25)

¹⁴Kad je došlo vrijeme, Isus se smjestio za stol zajedno s Dvanaesticom. ¹⁵Rekao im je: »Žarko sam želio prije svoje muke jesti s vama ovu pashalnu večeru. ¹⁶Kažem vam da je neću više jesti sve dok se ne ispuni u Božjem kraljevstvu.«

¹⁷Tada je uzeo čašu, zahvalio Bogu i rekao: »Uzmite i podijelite je među sobom! ¹⁸Kažem vam da više neću piti vina sve dok ne dođe Božje kraljevstvo.«

¹⁹Zatim je uzeo kruh i zahvalio Bogu. Razlomio ga je i dao učenicima govoreći:

»Ovo je moje tijelo koje se daje za vas. Ovo činite meni na spomen!«²⁰ Isto je tako, nakon jela, uzeo čašu i rekao: »Ova je čaša novi Savez u mojoj krvi koja se proljeva za vas.«^{*}

²¹ »Ruka mojega izdajice na stolu je kraj moje. ²² Sin Čovječji otići će u smrt koja mu je određena, ali jao onom koji ga izdaje!«

²³ A oni su počeli zapitkivati jedan drugoga: »Tko bi od nas mogao takvo što učiniti?«

Budite slugе!

²⁴ Među njima se razvila i prepirka o tome tko je od njih najveći. ²⁵ A Isus im je rekao: »Kraljevi ovoga svijeta vladaju nad narodima, a oni koji imaju vlast zovu sebe 'dobročiniteljima'. ²⁶ Ali vi ne budite takvi! Naprotiv, neka najveći među vama bude kao onaj najmanji, a vođa neka bude kao sluga! ²⁷ Jer tko je veći: onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji posluhuje? Nije li to onaj koji sjedi za stolom? A ja sam među vama onaj koji posluhuje.

²⁸ Vi ste ti koji ste bili uz mene u mojim kušnjama. ²⁹ Ja vam dajem kraljevsku vlast, isto kao što ju je moj Otac dao meni. ³⁰ Vi ćete jesti i piti za mojim stolom u mom kraljevstvu. Sjedite ćete na prijestoljima i suditi dvanaes-terim Izraelovim plemenima.«

Ne gubite vjeru!

(Mt 26,31–35; Mk 14,27–31; Iv 13,36–38)

³¹ »Šimune†, Šimune, slušaj! Sotona je tražio da vas prosije, kao što se prosijava žito. ³² Ali ja sam molio za tebe da tvoja

vjera ne klone. A ti, kada mi se vratiš, učvrsti svoju braću!«

³³ Šimun Petar je rekao Isusu: »Gospodine, s tobom sam spreman ići u zatvor, čak i umrijeti za tebe.«

³⁴ A Isus je rekao: »Kažem ti, Petre, pijetao danas neće zapjevati dok tripot ne zaniječeš da me poznaješ.«

³⁵ I rekao je učenicima: »Kad sam vas poslao bez novca, torbe ili obuće, je li vam što nedostajalo?«

Oni su odgovorili: »Nije.«

³⁶ On im je rekao: »Ali sada, tko god ima novac, neka ga uzme, kao i torbu. I tko god nema mač, neka proda svoj kaput i neka ga kupi! ³⁷ U Pismu stoji: 'uvrstili su ga među zločince.'[‡]

Ovo se mora ispuniti. Da, ovo što piše o meni ispunjava se.«

³⁸ Oni su rekli: »Gospodaru, evo ovdje su dva mača!«

»Dosta je!« odgovorio je Isus.

Borba i molitva

(Mt 26,36–46; Mk 14,32–42)

³⁹ Zatim je Isus otišao iz grada i uputio se, kao i obično, na Maslinsku goru. Učenici su pošli za njim. ⁴⁰ Kad su se popeli, rekao im je: »Molite da ne podlegnete iskušenju!«

⁴¹ I udaljio se od njih koliko se može dobaciti kamen. Kleknuo je i molio: ⁴² »Oče, ako ti želiš, otkloni ovu gorku čašu od mene! Ali neka ne bude kako ja želim, već kako ti želiš.«[‡] ⁴³ I tada mu se ukazao anđeo i hrabrio ga. ⁴⁴ U svojoj mucu Isus je još upornije molio, a znoj poput kaplji krvi kapao mu je s čela.[¶] ⁴⁵ Kad je ustao iz molitve, vratio se k učenicima i našao ih kako spavaju, iscrpljeni od žalosti. ⁴⁶ Rekao im je: »Zašto

^{*}22:20 Neki grčki rukopisi nemaju zadnji dio 19. retka, kao ni cijeli 20.

†22:31 Šimun Drugo mu je ime bilo — Petar.

‡22:37 Citat iz Iz 53,12.

¶22:44 43. i 44. redak U nekim grčkim rukopisima nema ovih redaka.

spavate? Ustanite i molite da ne podlegnete iskušenju!»

Isusovo uhićenje

(Mt 26,47–56; Mk 14,43–50; Iv 18,3–11)

⁴⁷ Dok je još govorio, pojavila se gomila ljudi, predvođena Judom, jednim od Dvanaestorice. Pristupio je k Isusu i poljubio ga.

⁴⁸ A Isus mu je rekao: »Juda, zar poljupcem izdaješ Sina Čovječjega?«

⁴⁹ Kad su učenici vidjeli što se sprema, rekli su: »Gospodine, da upotrijebimo mač?« ⁵⁰ I jedan od njih udario je slugu velikoga svećenika i odsjekao mu desno uho.

⁵¹ A Isus je na to rekao: »Stani! Dosta!« Dotaknuo je služi uho i iscijelio ga.

⁵² Tada je rekao vodećim svećenicima, hramskim stražarima i starješinama koji su ga došli uhvatiti: »Zar ste na mene izašli s mačevima i toljagama kao na razbojnika? ⁵³ Svaki dan bio sam s vama u Hramu i niste me pokušali uhititi. Ali ovo je vaš trenutak — vrijeme vladavine tame.«

Petar nijeće Isusa

(Mt 26,57–58; 69–75; Mk 14,53–54; 66–72; Iv 18,12–18; 25–27)

⁵⁴ Oni su ga uhitili i odveli u kuću velikoga svećenika. A Petar ih je izdaleka pratio. ⁵⁵ Zapalili su vatru nasred dvorišta i sjeli oko nje. I Petar je sjeo s njima. ⁵⁶ Neka mlada sluškinja primijetila ga je pri svjetlosti vatre. Pozorno ga je pogledala i rekla: »I ovaj je bio s njim.«

⁵⁷ A Petar je to počeo nijekati, govoreći: »Ženo, ja ga ne poznajem!« ⁵⁸ Nešto kasnije, netko drugi ga je ugledao i rekao: »I ti si jedan od njih!«

A Petar je odgovorio: »Nisam, čovječe!«

⁵⁹ Otprilike nakon jednog sata neki je čovjek uporno počeo tvrditi: »Bez sum-

nje, i ovaj je čovjek bio s njim; Galilejac je!«

⁶⁰ A Petar je rekao: »Čovječe, ne znam o čemu govoriš!«

U taj tren, dok je Petar još izgovarao te riječi, pijetao je zapjevao. ⁶¹ A Gospodin se okrenuo prema Petru i pogledao ga. Tada se Petar sjetio riječi koje mu je Gospodin rekao: »Danas, prije nego pijetao zapjeva, triput ćeš me zaniijekati.« ⁶² Izašao je i gorko zaplakao.

Isusa izruguju

(Mt 26,67–68; Mk 14,65)

⁶³ Oni koji su čuvali Isusa počeli su mu se rugati i tući ga. ⁶⁴ Zavezali su mu oči i pitali ga: »Prorok si. Reci tko te udario?« ⁶⁵ I još su mnogo toga govorili i vrijeđali ga.

Isus pred židovskim vođama

(Mt 26,59–66; Mk 14,55–64; Iv 18,19–24)

⁶⁶ Kad se razdanilo, sastali su se narodni starješine, vodeći svećenici i učitelji Zakona. Isusa su doveli pred njihovo vijeće ⁶⁷ pa mu rekli: »Reci nam, jesi li ti Krist?«

A on im je odgovorio: »Ako vam kažem, nećete mi vjerovati. ⁶⁸ A ako ja vas pitam, nećete mi odgovoriti. ⁶⁹ Ali od sada će Sin Čovječji sjediti s desne strane Svemoćnoga Boga.«

⁷⁰ Oni su rekli: »Znači, ti si Božji Sin?« Odgovorio im je: »Sami kažete da jesam.«

⁷¹ Na to su oni rekli: »Kakvi su nam još svjedoci potrebni? Sami smo sve čuli iz njegovih usta.«

Isus i upravitelj Pilat

(Mt 27,1–2; 11–14; Mk 15,1–5; Iv 18,28–38)

23 Zatim su ustali i odveli Isusa k Pilatu. ² Tamo su ga počeli optuživati, govoreći: »Ulovili smo ovog čov-

jeka kako zavodi naš narod. On je protiv toga da se caru plaća porez, a sebe naziva Kristom, kraljem.«

³Pilat je upitao Isusa: »Jesi li ti židovski kralj?«

Isus mu je odgovorio: »Sâm kažeš.«

⁴Tada se Pilat obratio vodećim svećenicima i narodu: »Ja ne vidim nikakvu krivnju na ovom čovjeku.«

⁵Ali oni su bili uporni i govorili su: »On cijelu Judeju diže na noge svojim učenjem. Počeo je u Galileji i došao sve do ovamo.«

Isusa šalju Herodu

⁶Kad je Pilat to čuo, upitao ih je, je li Isus Galilejac. ⁷Kad je saznao da Isus potpada pod Herodovu vlast, poslao ga je k njemu. Herod se u to vrijeme također nalazio u Jeruzalemu. ⁸Kad je Herod ugledao Isusa, vrlo se obradovao jer ga je već godinama želio sresti. Čuo je za njega i nadao se da bi mogao uživo vidjeti kako izvodi neko čudo. ⁹Herod je Isusu postavio mnogo pitanja, ali Isus mu ni na jedno nije odgovorio. ¹⁰Vodeći svećenici i učitelji Zakona stajali su tamo i žestoko optuživali Isusa. ¹¹I Herod se, zajedno sa svojim vojnicima, s prezirom ophodio prema Isusu i ismijavao ga. Kada su Isusa obukli u bijelu odjeću, Herod ga je poslao natrag k Pilatu. ¹²Toga su se dana Herod i Pilat sprijateljili, a prije toga bili su neprijatelji.

Pilat osuđuje Isusa

(Mt 27,15–26; Mk 15,6–15; Iv 18,39–19,16)

¹³Pilat je sazvaio vodeće svećenike, židovske vođe i narod ¹⁴pa im rekao: »Doveli ste mi ovoga čovjeka pod optužbom da je zavodio narod. Ja sam ga

pred vama ispitao i nisam našao nikakve osnove za optužbe koje ste iznijeli protiv njega. ¹⁵A nije ih našao ni Herod jer ga je poslao natrag k nama. Kao što vidite, on nije učinio ništa čime bi zaslužio smrt. ¹⁶Dakle, naredit ću da ga izbičuju i puste.« ^[17]*

¹⁸Ali svi su uglas zavikali: »Pogubi ga! Oslobodi nam Barabu!« ¹⁹Baraba je bio bačen u zatvor zbog dizanja pobune u gradu i ubojstva.

²⁰Pilat se opet obratio narodu jer je želio osloboditi Isusa. ²¹Ali svjetina je uporno vikala: »Razapni ga, razapni ga!«

²²Pilat im se obratio i treći put: »Ali kakvo je zlo učinio ovaj čovjek? Ja ne nalazim na njemu nikakvu krivnju. Ne zaslužuje smrt. Kaznit ću ga i zatim pustiti.«

²³No, oni su i dalje vikali i tražili da ga razapne. Njihova je vika postala tako zaglušujuća ²⁴da je Pilat odlučio udovoljiti njihovu zahtjevu. ²⁵Oslobodio je čovjeka kojeg su tražili, onoga koji je bio bačen u zatvor zbog pobune i ubojstva, a Isusa im je predao u ruke da učine s njim što žele.

Isusa razapinju

(Mt 27,32–44; Mk 15,21–32; Iv 19,17–27)

²⁶Dok su Isusa odvodili, uhvatili su nekog Šimuna iz Cirene koji se upravo vraćao s polja. Stavili su mu na leđa križ da ga nosi za Isusom.

²⁷Veliko mnoštvo pratilo je Isusa, uključujući i neke žene koje su naricale i tugovale za njim. ²⁸Isus se okrenuo prema njima i rekao im: »Jeruzalemske kćeri, ne plaćite za mnom! Radije plaćite zbog sebe i svoje djece! ²⁹Dolaze dani kada će ljudi govoriti: 'Blago nerotkinjama, utrobama koje nikad nisu rodile i

*23:16 Neki grčki rukopisi Lukina evanđelja dodaju 17. redak: »Svake godine za blagdan Pashe Pilat je morao, po želji naroda, osloboditi jednog zatvorenika.«

prsimu koja nikad nisu došla!' ³⁰ Tada će reći planinama: 'Srušite se na nas!' i brdima: 'Pokrijte nas!'^{*} ³¹ Jer ako tako čine s pravednim čovjekom, što će tek biti s onim tko je kriv?«[†]

³² Tamo su bila i dva zločinca koje su izveli da ih pogube zajedno s Isusom. ³³ Kad su došli na mjesto zvano Golgota[‡], razapeli su Isusa i zločince zajedno s njim: jednoga s Isusove desne strane, a drugoga s lijeve. ³⁴ Tada je Isus rekao: »Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!«

A oni su bacili kocku da bi podijelili njegovu odjeću među sobom. ³⁵ Narod je stajao i sve promatrao, dok su njihovi glavari izrugivali Isusa i govorili: »Druge je spasio; neka sada spasi sâm sebe ako je zbilja Krist, Božji Izabranik!«

³⁶ Došli su i vojnici i rugali mu se. Davali su mu ocat ³⁷ i govorili: »Ako si židovski kralj, onda se spasi!« ³⁸ Iznad njega postavili su natpis: »Ovo je kralj židovski.«

³⁹ Jedan od zločinaca obješenih s njim vrijeđao ga je govoreći: »Nisi li ti Krist? Spasi i sebe i nas!«

⁴⁰ A drugi ga je prekorio i rekao: »Zar se ne bojiš Boga? Pa i ti si osuđen na istu kaznu! Ali naša je kazna pravedna, jer smo dobili što zaslužujemo, ⁴¹ a ovaj čovjek nije učinio nikakvo zlo.« ⁴² Zatim je dodao: »Isuse, sjeti me se kada dođeš u svoje kraljevstvo!«

⁴³ Isus mu je rekao: »Govorim ti istinu: danas ćeš biti sa mnom u raj.«

Isusova smrt

(Mt 27,45–56; Mk 15,33–41; Iv 19,28–30)

^{44–45} Bilo je oko podneva kad je tama prekrila svu zemlju. Nestalo je sunca sve do tri sata poslije podne, a zastor u Hramu razderao se popola. ⁴⁶ Isus je povikao iz svega glasa: »Oče, u tvoje ruke predajem svoj duh.«[¶] Čim je to rekao, izdahnuo je.

⁴⁷ Kad je časnik vidio što se dogodilo, počeo je slaviti Boga i govoriti: »Ovaj je čovjek sigurno bio pravednik.«

⁴⁸ Kad su ljudi koji su se okupili da promatraju taj prizor vidjeli što se dogodilo, razišli su se udarajući se u prsa, ⁴⁹ a svi Isusovi bliski prijatelji, uključujući i žene koje su ga pratile još iz Galileje, stajali su podalje i promatrali.

Josip iz Arimateje

(Mt 27,57–61; Mk 15,42–47; Iv 19,38–42)

^{50–51} Bio je tamo i čovjek po imenu Josip, iz grada Arimateje u Judeji, član židovskoga Velikog vijeća. Bio je dobar i pošten čovjek. Živio je u iščekivanju Božjega kraljevstva i nije se slagao s odlukom i postupkom Velikog vijeća. ⁵² Otišao je k Pilatu i zatražio Isusovo tijelo. ⁵³ Skinuo je tijelo s križa i umotao ga u laneno platno pa ga položio u grob isklesan u stijeni, u koji nikada nitko nije bio položen. ⁵⁴ Bilo je to na dan pripreme i približavala se subota.

⁵⁵ Žene koje su došle s Isusom iz Galileje pratile su Josipa. Vidjele su grob i kako Isusovo tijelo polažu u njega. ⁵⁶ Zatim su se vratile kući da pripreme

*23:30 Citat iz Hoš 10,8.

†23:31 *Jer ako tako ... je kriv* Doslovno: »Jer ako tako čine sa zelenim drvetom, što li će tek biti sa suhim?«

‡23:33 *Golgota* Stjenovita visoravan, koja je izgledala kao »Lubanja.«

¶23:46 Citat iz Ps 31,6.

mirisne trave i ulja za pomast tijela. U subotu su mirovale, iz poslušnosti prema Zakonu.

Isusovo uskrsnuće

(Mt 28,1–10; Mk 16,1–8; Iv 20,1–10)

24 Prvog dana u tjednu, žene su rano ujutro došle na Isusov grob. Sa sobom su ponijele mirise koje su bile pripremile. ² Opazile su da je kamen koji je zatvarao ulaz u grob odmaknut ³ pa su ušle. No, tijelo Gospodina Isusa nisu našle. ⁴ Dok su tako stajale, zbunjene zbog toga što se dogodilo, odjednom su se kraj njih pojavila dva čovjeka u sjajnoj odjeći. ⁵ Obuzeo ih je strah i poklonile su im se licem do zemlje. A oni su im rekli: »Zašto tražite živoga među mrtvima? ⁶ On nije ovdje; ustao je od mrtvih! Sjetite se što vam je rekao dok je još bio u Galileji: ⁷ rekao je da Sin Čovječji mora biti predan u ruke grešnicima, da mora biti razapet na križu i da će trećega dana ustati od mrtvih.« ⁸ Tada su se žene sjetile Isusovih riječi.

⁹ Vratile su se s groba i sve to ispričale Jedanaestorici i ostalima. ¹⁰ Te su žene bile: Marija Magdalena, Ivana i Marija — Jakovljeva majka. One i ostale žene koje su bile s njima prenijele su to apostolima. ¹¹ No, ovima su te riječi zvučale kao izmišljotina i nisu im vjerovali. ¹² Ali Petar je ustao i otrčao na grob. Sagnuo se ali nije opazio ništa osim lanenih povoja. Otišao je s groba pitajući se što se to moglo dogoditi.

Na putu u Emaus

(Mk 16,12–13)

¹³ Istoga dana, dvojica Isusovih sljedbenika išla su prema selu Emausu, udaljenom od Jeruzalema oko dvanaest kilometara. ¹⁴ Putem su razgovarali o svemu što se dogodilo. ¹⁵ Dok su oni tako o svemu razgovarali i raspravljali, došao je Isus i pridružio im se na putu. ¹⁶ No,

nije im bilo dano da ga mogu prepoznati. ¹⁷ Isus ih je upitao: »O čemu to putem raspravljate?«

Stali su i ražalostili se. ¹⁸ Jedan od dvojice, po imenu Kleofa, rekao mu je: »Ti si valjda jedini čovjek u Jeruzalemu koji ne zna što se dogodilo ovih dana.«

¹⁹ »Na što mislite?« upitao ih je Isus.

Rekli su mu: »Na sve što se dogodilo s Isusom iz Nazareta, koji je bio veliki prorok. Pokazao je to riječima i djelima, pred Bogom i pred cijelim narodom. ²⁰ Raspravljali smo o tome kako su ga naši vodeći svećenici i narodni glavari predali da bude osuđen na smrt i razapeli ga. ²¹ Mi smo se nadali da je on taj koji će osloboditi Izrael. No, to nije sve. Danas je treći dan kako se to dogodilo, ²² a i neke žene među nama zbunile su nas: rano ujutro otišle su na njegov grob, ²³ ali nisu našle njegovo tijelo. Došle su k nama i rekle nam da su im se ukazali anđeli i rekli im da je Isus živ. ²⁴ Tada su neki od nas otišli na grob. Našli su sve upravo onako kako su žene rekle, ali Isusa nisu vidjeli.«

²⁵ Na to im je Isus rekao: »O, kako ste nerazumni i kako teško vjerujete u ono što su rekli proroci! ²⁶ Nije li bilo nužno da Krist sve to pretrpi prije nego što uđe u svoju slavu?« ²⁷ I tako im je Isus rastumačio što sva Pisma kažu o njemu, od Mojsija do proroka.

²⁸ Približili su se selu u koje su išli, a Isus se napravio kao da će produžiti put. ²⁹ Oni su počeli navaljivati: »Ostani s nama! Kasno je, uskoro će noć.« I on je ušao u kuću da ostane s njima.

³⁰ Kad je bio s njima za stolom, uzeo je kruh i zahvalio Bogu. Zatim ga je razlomio i dao njima. ³¹ Tada su im se otvorile oči i oni su ga prepoznali. A on je pred njihovim očima nestao. ³² A oni su rekli jedan drugomu: »Nije li nam gorko u srcima dok je putem razgovarao s nama i objašnjavao nam Pisma?«

³³Istoga časa su ustali i vratili se u Jeruzalem. Tamo su zatekli Jedanaesticu i ostale okupljene zajedno s njima. ³⁴Svi okupljeni su rekli: »Gospodin je zaista ustao od mrtvih! Ukazao se Šimunu.«

³⁵Tada su i ova dvojica ispričala što im se putem dogodilo i kako su prepoznali Isusa dok je lomio kruh.

Isus se ukazuje učenicima

(Mt 28,16–20; Mk 16,14–18;
Iv 20,19–23; Dj 1,6–8)

³⁶Dok su još o tome pričali okupljenima, Isus je stao između njih i rekao im: »Mir vama!«

³⁷A oni su se zaprepastili i obuzeo ih je strah. Mislili su da vide duha. ³⁸A on im je rekao: »Zašto ste tako uznemireni? I zašto se u vama bude sumnje? ³⁹Pogledajte mi ruke i noge! Vidjet ćete da sam to stvarno ja. Dotaknite me i vidjet ćete; duh nema mesa i kostiju kao što ih ja imam.«

⁴⁰Kada im je to rekao, pokazao im je svoje ruke i noge. ⁴¹A oni od radosti nisu mogli povjerovati svojim očima. Bili su zadivljeni. Upitao ih je: »Imate li ovdje

što za jesti?« ⁴²Dali su mu komad pečene ribe. ⁴³On ga je uzeo i pred njima pojeo.

⁴⁴Zatim im je rekao: »To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: sve što o meni piše u Mojsijevu zakonu, prorocima i psalmima mora se ispuniti.«

⁴⁵Tada im je prosvijetlio um da shvate što je zapisano u Pismima. ⁴⁶Rekao im je: »Zapisano je da će Krist biti ubijen i da će trećega dana uskrsnuti ⁴⁷i da se u njegovo ime ima propovijedati ljudima da se obrate kako bi im grijesi bili oprošteni. Najprije to propovijedajte u Jeruzalemu, a onda i ostalim narodima! ⁴⁸Vi ste tome svjedoci. ⁴⁹Šaljem vam ono što je moj Otac obećao, ali ostanite u gradu sve dok ne primite silu s neba!«

Isus uzlazi na nebo

(Mk 16,19–20; Dj 1,9–11)

⁵⁰Tada ih je odveo u blizinu Betanije, podigao ruke i blagoslovio ih. ⁵¹Dok ih je blagoslivljao, udaljio se od njih i bio uznesen na nebo. ⁵²Oni su mu se poklonili i s velikom radošću vratili u Jeruzalem. ⁵³Ondje su stalno bili u Hramu i slavili Boga.